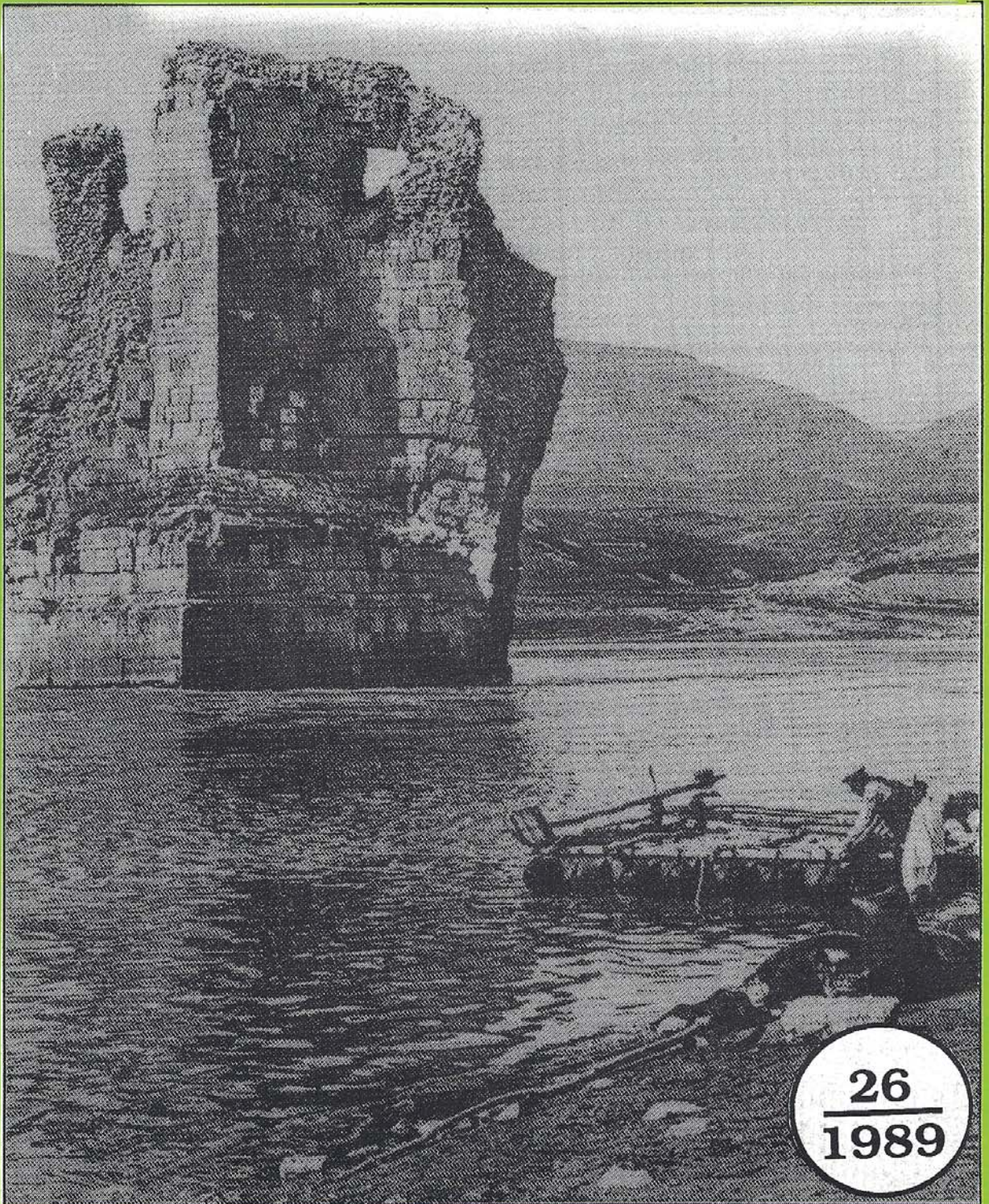

ROJANÛ

kovara huneri çandi û edebi

26
1989

NAVEROK

Nameyên Xwendevanan.....	3
Ji bo biranina Yılmaz GUNEY.....	4
Konferansa Parisê.....	5
Çend Çarin- BARAN.....	7
Sistema Şaxê Stranên Gelêri yênKurdên Ermenistana Sovyetê/2- Nûra Cewari.....	8
Ji Gernama Ewliya Çelebi.....	11
"Mın idam bıkın ji ez Kurd im".....	15
Dı pêncsalîya mırına CİGERXWÎN da.....	16
Lı Danimarkayê Hefteya Çandi a Kurd çebû- Jiyan.....	18
Serpêhati: Evina dıl, evina welat- Newroz.....	20
Tiyatro: Welatê mın dı dilê mın da ye/2 Kerstin Erlandsson-Svevar.....	25
Civina 35:em a Asembleya Yekitiya Ewrûpaya Rojava, bıryara Xudmuxtariyê ji bo Kurdan.....	28
Doktor bangi doktoran dike.....	29
Quncikê Zarokan.....	30

Lı ser bergê pêşin:

Didemek ji çemê Diclê lı Hesên-Keyfê

Sal: 11

Hejmar: 69, Çileyê paşin 1990

ISSN 0283-5355

XWEDÎ: KOMKAR-Swêd

BERPIRSIYAR: Şeroyê BOTAN

NAVNIŞAN: Döbelnsgatan 16 B
113 58 STOCKHOLM

TELEFON: 08/ 328251

HESAP NO: PG. 458980 - 0

UTGIVARE: Svensk Kurdiska
Arbetsföreningen

ANSVARIG UTGIVARE: Ş. BOTAN

ADRESS: Döbelnsgatan 16 B
113 58 STOCKHOLM

TELEFON: 08/ 328251

PG: 458980 - 0

NAMEYÊN XWENDEVANAN

Bo Redaksiyona Roja Nû:

Germtîrîn rêz û silavên şoresgerî û tîjî xoşwani, jî çiyayên Kurdistanê, jî çeperê mêrxasi û cangorikîrînê, jî nav gul û sosin û çimenên Kurdistanê rengin û jî nav refên bask û hêza gel "Pêşmerge" pêşkêşî we hevalên karbidest ên Roja Nû dikim. Hivî û daxwaza min ew e ku, di kar û barê xwe da serkevtî bin.

Ez pêşmergeyêkî Partiya Demokrat a Kurdistanê Îranê (P.D.K-I) me û li refê şorîşê di xebata çekdari dikim. Her di vi hali da jî, li ber ronîya rêbaza partiya me ya pêşeng, me bawerî bî xebata çandî jî heye û diyar e, pêşewayê wê yekê jî şehîdê mezin, rêberê navdar Dr. Qasimlo bûne.

Ez dixwazim digel we pêwendiyê saz kim, û tîştê jî destê min bêt (wek: nivîs û werger) teqsiriyê nekim. Jî ber wê hindê, daxwaziya min jî we hevalên dilovan ew e ku, hun jî alikariya min bikin, belku ez jî bîkarîbim bîbim xîzmetkarekî çanda gelê xwe û dilopek jî wê derya mezin.

Hivîdar û dilxwazê serkevtîna we me.

Digel silavên dubare.

E. Kirmanc

89.11.16

Jî xebatkarên "Weşanên Roja Nû" ên hêja ra:

Weşanên ku we jî me ra şandine, gihîştin destê me, em gelekî pê dilxweş bûn. Bona eleqeyên we yê nêzik, ez li ser navê hevalên xwe, spasîyên xwe yê jî dil, pêşkêşî we dikim. Û di têkoşîna we da serkevtînen bîlîndtir daxwaz dikim.

Jî bo berdewambûna têkoşînê-dî hemû şert û hoyan da-, bo pêkanîna KURDISTANA serbixwe, TIRKIYE û DINYAYEKE serbixwe, kaniya hêz û zanîne pirtûk in. Ew wergerên we û klasîkên zanîstî ne, ku hûn bî awayekî herî baş digihînin destê me.

Hin jî wan weşanan, bî taybetî sê heb jî wan, gelekî bî kêrî me hatin. Tam li gor sewiya me û bî zîmanekî sîvîk hatîne nivîsandin. Lê kêmasiyekê bala me kişand: Tunebûna ferhengekî jî bo hin peyvên nenas ku jî aliyê mane da, jî me ra xerîb in. Eger ferheng hebûya wê karê me hêsantir bîkîra. Disa jî em jî eleqeya we ra zahf spasî dikin, û berdewamkîrîna wê pêwendiyê hivî dikin.

"Bî xatîrê we" (Bî kurdi)

M. Erdem

Sağmacılar Cezaevi, **Stembol**

(Name jî turkî hatiye wergerandin.)

Jî xebatkarên Roja Nû ra:

Hevalên hêja, wek welatparêzekî Kurd û xwendevanekî Roja Nû ez ser-sala we û hemû welatparêzan pîroz dikim û hêvidar im ku sala nû jî bo gelê me bibe sala serkevtî û ronahiyê.

Hevalên hêja ev du sal in ez kovara Roja Nû dixwinim. Ew jî min ra bû alikariyeke mezin, di xwendinû nivîsandîna Kurdi da. Her car ku kovarê digrim destê xwe, şabûnek dikeve dilê min. Lê gelo hûn nikarin wê mehê carekê derxin? Wê gelekî baş be heke hûn cih bîdîn xaçerêz û ferhengeke Kurdi-Turki jî. Xasma jî bo hin nivîsên Kurdiya jêrê (Sorani) ferhengokek hewce ye.

Disa bî dil û can silavên biratîyê li kovara Roja Nû dikim û hêvidarim hûn van pirtûkên li jêr, jî min ra bîşînin. Ezê bedêla wan wextekî kurt da bîşînim.

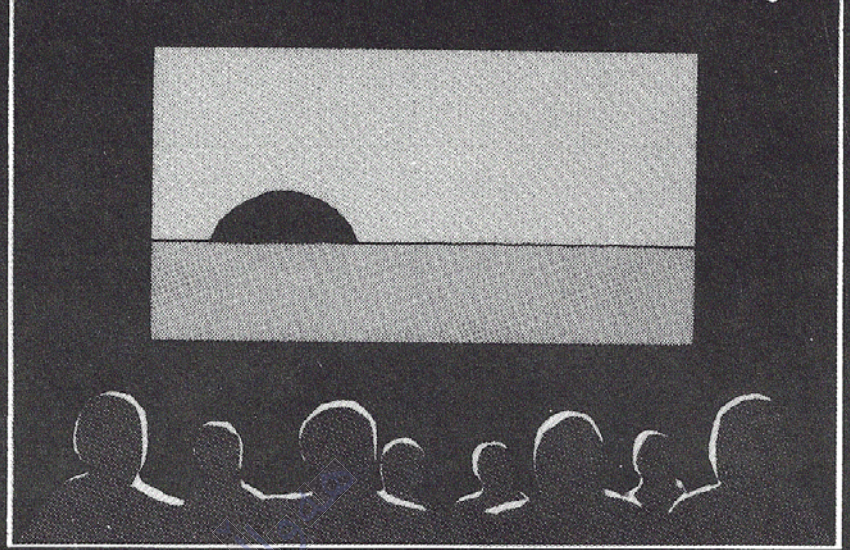
F. Laçin , HOLLANDA

EM SERSALA XWENDEVANAN
PIROZ DIKIN Û HÊVIDAR IN KU
SALA NÛ JI BO GELE ME BIBE
SALA TÊKOSÎNEKE SERKEVTI Û
RONAHIYE **ROJA NÛ**

Dı pêncsalîya mîrîna xwe da

YILMAZ GUNEY

**Dı dilê
milyonan da,
Dı têkoşîna
Gelê Kurd da
Dîji**

Rejîsor û hunermendê sinemayê ê bî nav û deng, welatparêzê Kurd Yılmaz Guney, pênc sal berê dî emreki kemilî û gîhiştî da wefat kîr. Mîrîna wî xem û êşeke mezin xîste dilê gelê Kurd û hezkîriyên wî. Guney bî hunera xwe ya şoreşger, lî hember hêzên kolonyalist, lî dîji neheqiyê, lî dîji kedxwariyê û zordestiya netewî lî ser gelê Kurd, bî camêrî şer kîr. Wî lî ber zordestî, dijwari, êşkence û zindanên dijmin stû xwar nekîr. Dî efrandinên xwe da, bî rîk jîyana xelkê, derd û problemên civakî anî zîman. Lema ew dî çavê xelkê da bû mîrxasekî hezkîrî.

Ew çawa pêşewayê sinema rastbin(realist) û şoreşger bû dî sinema Tîrkiyê da, wîsa jî hunermendê Kurd ê yekem bû ku bî filma xwe "YOL" dengê gelê Kurd û navê Kurdistanê bî awakî fîreh gîhande hezkîriyên sinemayê ên cihanê.

Wek tê zanîn raydana filmên Guney lî Tîrkiyê û Kurdistanê hatiye qedexekîrîn. Jî 12'ê îlonê sala 1980 hetanî nuha 189 film hatine qedexekîrîn ku, jî wana dî binê 114 heban da imza Yılmaz Guney heye. Dijmin bî qedexekîrîn û şewitandîna filmên Guney, dîxwaze navê wî û xebatên wî bîde jîbîrkîrîn. Lê dewleta Tîrk a zorker û hov xwe dîxapîne. Ew jî zûda bûye mîrxasekî gel û dî dilê milyonan da dîji. Ewê dî çand û hunera gelê Kurd da, dî têkoşîna wî da her bîji.

KONFERANSA PARISÊ

Dî navbera rojên 14 û 15'ê meha çiriya Pêşin da, li Parisê bî navê "Kurd, Mafên Mirovati û huviyeta Kulturi" konferansek navnetewî hat darxistin.

Koferans dî bîn paraztina Danielle Mitterrand da jî aliyê Enstituya Kurd û Weqfa "France-Libertès" va hat amadekirin.

Konferansê çî Kurd, çî biyani gelek kesên politik, alim, rojnamevan û wd. li hev civandin. Jî wan beşdarên gelek li ser pîrsa Kurdan û Kurdistanê ditin û raya xwe anin ziman. Wek : Sti Mitterrand û wezîrê fransi Kouchner, ku herweha rêvebir û qisedarên Konferansê jî bûn, serokê Komisyona Pêwendiyên Derva ya Senatoya DYA Claiborne PELL, her disa endameki vê komisyonê senator Peter GALBRAITH, serwera Komita Helsinki'yê sti Jerry LEBER, serokê Grûba Mafên Mirovi Ya Parlamentoya ingilizi Lord AVEBURY, yek jî Professorên Universita Sorbun Maksime RODINSON, jî Swêdê serokê kevn ê Amnesti International, Thomas HAMMARBERG,

Muxalîfeki rejîma Iraqê Selim FAHRÎ, Wezîreki kevn ê Ceziyirê Husayin AÎT, jî Yekitiya Sovyet, pîsporê diroka Kurd Prof. LAZAREF û Prof. Nadir NADÎROF (bî eslê xwe Kurd).Mehmûd OSMAN (li ser navê Bereyê Kurdistan-Iraq) , Kemal BURKAY (Sekreterê gîştî ê PSKT), Hasan ŞERÎFÎ(Berpîrsiyarê Ewrûpayê ê KDP-Îran) û hwd.

Nuner û serokên partiyên hemû parçeyên Kurdistanê, dî civînê da, bî navê xwe beşdar bûn, piştigriya Konferansê kirin. Hîn jî wan wek qisedar beşdar bûbûn. Dî hundurê welat da jî, welatparêz û ronakbîrên Kurd û Tirk

Jî parlamenterên Kurd yên ku tevi konferansê bûne

leqake germ nişani Konferansê dan. Jî wan hîn kes hatin, dî Konferansê da cih girtin. Dî nav wan da 8 parla-

menterên Kurd ji hebûn. M. Ali EREN, Î. Hakki ÖNAL, Kenan SÖNMEZ (parlamentarên Stembolê), Ahmet TÜRK, Adnan EKMEK (Mardin), Mahmut ALNIAK (Qers), Salih SUMER (Diyarbakir) û İbrahim AKSOY. Aksoy li ser rewşa Kurdan axaftineke balkêş ji kir.

Konferansê propagandê baş kir ku mesela Kurdi bêtir bikeve rojevê. Dijmînen gelê Kurd ji ber vê yekê xwe gelekî aciz kirin, li dijî wê, bi riyên diplomatik gazin û nerazibûna xwe ji hukûmeta Fransayê ra dane xuyakirin.

Radyo, TV û rojnameyên Tirkan bi şirove û tevsirên şovenist li ser Konferansê sekînin. 8 parlamentarên Kurd kirin hedefa brûskên şovenî.

Serokên partiyên siyasî yên Tirkîyê, Konferansê ji, parlamentarên ku çûbûn Konferansê ji rexne û gunehbar kirin. Mesela Ecevit şoveniya xwe vereşiya û got: "Çûyina 8 parlamentarên bo konferanseke wisa, onura me şkandîye û ev tavîzek e, ji prensîba serxwebûnê". Pîr nebuhurî serokatiya Partiya Sosyal a Gel (SHP) ji di nav vê propaganda yê da cih girt û şovenizma xwe li dijî gelê Kurd aşkere kir. SHP"ê çûyina parlamentarên Kurd bo Konferansê mehkûm kir û ceza da wan. Heft parlamentarên Kurd (İbrahim Aksoy berê ji vê partiyê hatibû derxistin.) ji partiyê hatin ixrackirin.

Vê bûyerê di nava endam û dîxwazên partiyê da, xazma di nav Kurdan da û di nav Tirkên pêşverû da, li dijî vê şovenizma han protestoke xurt peyda kir. Bi dehan parlamentar û bi hezaran endamên partiyê jê qetîyan.

Rejîma faşîst ji çend sal e ku cehd dîke ku pêşiyê li hîşiyarbûna gelê Kurd bigre, lê her çû baweriyên pêşverû û welatparêz di nav gel da kok da û bingeheki fireh girt. Îro çî di nav welat da, çî ji li dervayî welat, doza netewa Kurd, di platformeke fireh da tê minqeqekirin û naskirin.

Wek me li jorê da xuyakirin, bi tevayî meriv dikare konferansê wek ga-

veke baş bibîne. Lê pêwîste em kêmasiyên wê ji binin ber çavan ku karibin pêşiya wan bigirin.

Kêmasiya pêşîn: Nuner û serokên rêxistinên siyasî, ne bi navê rêxistinên xwe, lê bi navê xwe hatibûn bankirin. Ev kêmasiyeke girîng e. Ji ber ku xebat û têkoşîna rîzgari û azadiyê tenê bi rêberiya rêxistinên siyasî dikarin bi serkevin. Heta nuha tu nîmûneyek tune ku bê tevger, tenê bi hin organizasyonên demokratîk welatek azad bûye, an jî zîman û çand xilas bûye. Di pîrsên siyasî da, pêwîste organizasyonên siyasî muhatab bin.

Ya duwem: Divê bêt zanin ku Welatên Rojava'yê, li ser pîrsa Kurdi, kingê dilê wan dîxwaze, li gora dilê xwe, gotubêjan dikin. Lê xwediyê pîrsê ên esasî rêxistinên Kurdi nayên naskirin. Ev yekê han rê dîde wan ku li gora şertên xwe meselê rexne û şirove bikin.

Ya sêwem: Biryarên ku di Konferansê da hatine standin ji gelekî li paş in. Ew li gora dilê amadekarên Konferansê ne. Ji daxwaz û armancên gelê Kurd dûr in. Di biryaran da, wek millet behsa Kurd û Kurdistanê nayê kirin. Ev tişt bi gotina "Kurdên ku di navbera çar dewletan da hatine parçekirin" tê derbazkirin.

Konferansê tişteki din ji baş da xuyan, ku peywendiyên aborî berî yê mirovtiyê ne. Ji ber ku nunerên dewleta Fransîz dîxwastin ku nunerên Saddamê xûn-mij ji di Konferansê da wek alî cih bigirin û ditînen xwe bêjin. Lê bi protestoke xurt, bêçare man û salon terk kirin. Hukûmeta Fransîz, ji alîki va dîxwaze bi civîneke weha dilê Kurda bigre, û ji alîki va ji dîxwaze dewleta Iraqê ji ji xwe dûr nexîne. Naxwaze ku "Ne şîş ne ji kîbab bişewite".

Di amadekirina civînê da, bi zanibûn rol nedane rêxistinên siyasî. Ji ber vê yekê ye ku rêxistinên siyasî di vî civînê da bê inîyatîv mane.

ÇEND ÇARİN

BARAN

Heval ji kar bêzar bû, çû hat, gili gazin kîr
Ji rengê bê, ji dengê berfê, biçûk mezîna kîr
Revi çû li dawî, bû beredayî, ne kar
Ne bar êdî. li stû revokî minîna bazîna kîr

Ji bo darên hişkbûyî xem neke hevalo, yêna nû dayne
Gotin fêkiyê arîfan e û delaliyaya bexçe bî bexçevan e
Rêber ev in ku hîmber çetnaya xwe wînda nakin
Riya hêviyê berjêr û berjor e, bî sinc e, jahr û jan e

Hoste ku bî xwe bawer be, wê çibke xweşgotin û pesnane
Hêjaya gewher pêra ye, mîrari ne hewcedari telalan e
Mar heye hûr e, lê zorjahr, gul heye bihn dîde wek hezar
Şîera xas ji bêdeng e lê agir û pêt e, tirê dîlan e

Jiyana me hat û çû bî qal û qîr, hay û hûy û ceng in
Rîndî çî ye, rastî li ku ye, bextewarî çî reng in?
Herçiqas li vê dînê, heval, dost kêma, bêbext zef in ji
Roj fêkiyê şevê ye, firehî li pişt dirbên teng in

Roj wek çivikên payizê çûn, lê venagerin
Darên emrî xezal dîbin, çî bî ber, çî bê ber in
Yên ku barê xwe kîşandin, kîlama xwe gotin
Bî giri hatin dînyayê, bîla dîlşad herin

Sistema Şaxê Stranên Gelêri Yên Kurdên Ermenistana Sovyetê/2

Nûra CEWARÎ

Dî şinê da gelek stranên cuda tèn xwendin. Ev stranên han bê hazîri, hema dî şinê da tèn afirandî û gotin. Vana stranên gîriyê ne (dirok, nêvejok), stranên diyalogê ne. Dîxwazim bala we bîkşînim ku, bêtîri van stranên qerekerê dîlpaki û carna ji yê mêraniyê nişan dîdî. Navero-ka van stranên biranina mîri û pesnê malbata wi/wê ye. Stranên şinê bî qereker û avabûna xwe nêzi stranên Diroki û Mêraniyê ne. Hinek ji van stranên berdewamên Sedsala Navin in.

Stranên Eşqê

Hunermendiya stranên eşqê yên Kurdên Ermenistanê, wek stranên eşqê ên gunditîyê belav bûne û ev stranên han dî hunermendiya stranên eşqê yên Rojhilata Navin da ciheke bîngêhin girtine.

Stranên eşqê yên afirandî (bî nivîskî yan ji bî kaset) hinek nêzi stranê gundiyan ên Lawj in. Hev-têkîliya stranên eşqê û stranên gunditîyê, dî avakîrîna helbest û prensîbên melodiya wan da tèn xuyan. Ji hev cudabûna van stranên, dî navero-ka teksta helbestê da ye ku, dî peyv û melodiya da ciheki fireh daye heyecana ruhi û ev ji bî şertên avakîrîna û strandîna wan va grêdayî ye. Dî

van stranên da hisên şabûn û hezkîrînê gelek xurt in û ev babetên han dî stranên gunditîyê de kêmtên xuyan. Stranên eşqê gelek caran hunera teşbih û pesn bî kar tîne. Melodiya van stranên bî şiklê nişandana xwe, ji stranên din cudabûna xwe dîdî xuyan. Ev stranên han bî qonaxên xwe fireh in, bî sîvîkayî dîtewin û bî harmoniya xwe guhêrbar in. Bî muzîka xwe ji, nêzi efsanên Yew-nani ne.

Lêlê dinê,

Mîn xulama ci-mîkanê tu lê, ê hê...

Dîlo, lo, belengazo,

Mîn (bî) çavê serê xwe dî,

Bîbbîlê malşewîti dîxwûne ji xwe û hala re,

Bû mêvanê Gulê, dîlo wi, wi, wi, wi, wi,

Mereza mî(n) yar, yar, yar, yar, yar, yar merezê.

Lêlê dinê,

Bîra awîrê te nekeve kêlê kevîra, koka dar û bera,

Xelq wê bîrîndarê şûra, rîma, gullan û gemane,

Evê teresê ezê bîrîndar kîrîme,

Bî awîrê belekçavê, gîlya û gotîna, van xebera wi, wi, wi,

De yar, yar, yar, yar, yar, yar, yar, yar merezê.

Şaxa Ruhi

Dı nav stranên afirandi yên Kurdi da stranên ruhi, yek ji stranên kevneşopiyê ne. Me heta iro li ser muzika ruhi yên Kurdên Yêzidi lêkolin kiriye. Me ji nav stranên ruhi, şaxa **Qewl** daye xuyan.

Dı vana da li ser pêxemberê Yêzidiyan Şêx Adi, li ser melayiketên wan û li ser pesnê ola Yêziditi tê strandin. Teksta wan ji 3 an 4 rêzên ritmik pêk tîn.

Doktorê zımanzan **Q.** Kurdo, teksta **Qewlan** ên ku ji gel hatine bihistin û nivisandin daye ber tekstên **Qewlan** ên ku di pirtûkên oli yên Yêzidiyan û gihîştîye vê encamê ku, tekstên **Qewlan** ên ku ji gel hatine bihistin varyantên tekstê pirtûkên ruhi ne. Ew bi xwe ji daye xuyan ku, niviskarê van pirtûkên ruhi bavê Yêzidiyan Şêx Adi ye. Şêx Adi meriveki en-telektuel û zanayê dewra xwe bû..

Ev agahdariyên han nişan didin ku, **Qewl** a profesyonel di Sedsalên Navin da derketine meydanê.

Qewla "Ez zêreki safi me", bi formeke diyalog çaxê derketina ilmê Şêx Adi dide naskirin.

**Zêreki safi gursim,
Hatina xwe da hêrsim,
Hatime ber riya Şêx Adi,
Donzdeh mena (ji) te dipirsim.**

**Ne Adem bû, ne Hêwa,
Ne zêr bû, ne ba,
Hingêva ew caw da.**

**Xaniyê me dêre,
Hatina we nakim inkêre (inkare),
Sed cari bi xêre.**

Qewl, ji ali pêşandana muzik va cuda ne. Dı hinekan da destpêka

melodiyê babeta serek ye, lê di yên din da ji gotin babeta sereke ye. Melodiya **Qewlan** bê muzik û bi şikleki fermi tîn strandin ku, bi vi rengi ji stranên Gunditiyê cihê dibin.

Stranên Bajarvaniyê

Stranên Bajarvaniyê, di muzika Kurdi ya gelêri da beşeke heri nû ye. Ev stranên han, li Kurdistanê, bi zêdebûn û pêşveçûna bajarên derketine holê û belav bûne. Ev pêşketina han ne tenê bi bajarên va girêdayi ye, her weha bi geşbûna zanebûn û hisên netewi va ji girêdayi ye. Stranên bajarvaniyê li ser peyvên gelêri û şîerê helbestvanên pispor ên Kurd tîn afirandin. Gelek caran muzika van stranên ji ali afrandarên wan va tîn çekirin. Stranên bijare yên bajarvaniyê di nav gel da gelek tîn hezkirin.

Naveroka stranên bajarvaniyê, welatperweri, evini û rewşa jiyana insan e. Bingeha melodiya van stranên ne zehmet in. Car bi car tîn guhartin, ritm û peyvên wan tîn vegerandin.

Stranên bajarvaniyê yên heri populer, stranên Aram Tigran, Şivan û Gulistan in. Dı nav stranên afirandi yên Kurdên Ermenistanê da, hêj ji bi navê "beyt" stranên Sedsala Navin hene. Ew bi naverok û tekstên xwe, varyantên şîer û qesidên şairên Kurd ên populer ên Sedsala Navin in. Hebûna varyantên profesyoneli û gelêri yê helbesteki, qerekerter çanda Rojhilati nişan dide.

Dı bingeha beyta "Glavi" (navê keçekê ye) da li ser evinê efsaneke xweş heye. "Mir Atlas, jina xwe ya cıwan li cem jina xwe ya mezin dihêle û bi rê dîkeve. Jina Mir Atlas a mezin, jehr dide Glavi

(navê jina ciwan). Mêrê Glavi, li ser laşê wê digri û lavayiya dike. Pişti giri û lavayiyan bi saya kerametê Şêx Adi, rih dikeve Gilavi. Glavi serpehatiya xwe, ji mêrê xwe ra dibêje û cardin dikeve xewa gran a ebedi."

**Sed heyfa min tê (li) çev buriyê belek, dêmê narin,
Mori murcan, karûbarin,
Ax, dilo bira hûnê saxbin,
Ew ji çûne nav ax û berê gorane tari.**

Ev strana hana ji ali mirovên ruhani, di çaxê gorkirina jinan da tê xwendin. Ji bo melodiya parçên mezin ên beytan qereker ew e ku, beyt bi stran tîn xwendin, bi nermayi tîn tewandin, xwedi ritmeke xweş û guhêrbar in. Bingeha muzika "eolisk" (muzika Yewnani ya kevn) rengêki taybeti, dilşahi û lirik di meriv da peyda dike.

Beyt wek Qewlên Ruhi, bi xusûsiyeta muzika gelêri, avahi, stil û xasîma bi strandina xwe ji stranên kevneşopi vediqetin. Bêguman ev nişana profesyoneli ye,

ango şiklê efrandina van stranan bi profeyoneli ye ku, bi riya stranên gelêri, bi zargotini gihiştine me.

Bi tîştên ku heta niha me rawe kir, bersiva sistema şaxê stranên Kurdi bi temami nayê dayin. Bêguman li ser vê babetê domandina lêkolinan, wê sistemê dewlemendtir bike. Ji bo ku meriv bigihije encameke tekûz, pêwîst e ku li ser stranên gelê Kurd ên her çar parçên Kurdistanê û Kurdên Yekitiya Sovyet -Gurcistan, Azerbeycan, Tirkmenistan, Kirgîzistan û Qazakistan- lêkolînên giranbuha bête kirin.

Karên weha fireh û giran wê bersiva gelek pirsên nû bide; ji bo muqayese, têkili û xusûsiyetên stranên Kurdi mecal peyda bike.

DAWÎ

Werger ji Rûsi:
Azad Hesên Cigerxwin

Jı Gernama EWLIYA ÇELEBİ

ŞER

Wergar: DILSOZ

Bı şevêqa 24'ê meha Remezanê ya hezar û şêst û pênc (28 Tirmeh 1655) ra çawîşên ordiyê bı banga "tembih" (balkêşi) derketin û geriyan.

Hemû esker lı hespan sıwar bûn û jı bo ku berbı nawendên kışkırı herin, ku jı ali pısporên kar va hatıbûn nişankırın, hemû serbaz hatın konê paşa. Pışti wergirtına duayên xêrê yên paşa herkes bıryara çûndına ci-hên kışkırı stend. Lê bı şevê hemû çekdar berbı pêş çûn û xwe dı keminan da veşartin. Lı ba paşa heşt hezar çekdarên yeniçeriyên dergevan, sekan, sarıca û peya mabûn.

Peyayên dın ji, çûbûn kozikên xwe yên kışkırı. Begê Mehmûdiyan tevi heşt hezar eskerên bijare çûn milê rastê, Begê Melazgir tevi şeş hezar mêrxasan çûn milê çepê, Şeref Begê Mehmûdiyan û Begê Beyazidê tevi şeş hezar mêrxasi çûn milê navin. Begên Erciş, Adilcewaz, Mûş, Kûrûcan, Pasin, Avnik, Xınıs lı ali rastê; eskerê Begên Karni, Hiyron, İspirid, Meks, Servi, Kesan lı ali rastê; çarkavanê (dı ordiya Osmaniyan da eskerên pêşewa yên ku dorê lı dijmin dıgrın) Hekkari Paşa tevi dozde hezar esker, lı pêşberi ala yuruk bû pêşengê esker. Serbazên Kurd ji, tevi deh hezar esker, hemû xızmetkar, seyis, serac, sıwarê deveyan, meşalevan, ordivan û bazarvan dı nawenda ordiyê da bı navê "binê sitilê" man û lı dora ordiyê wek mıfırze hatın tayinkırın.

Cihê ordigehê hate tekûzkırın û milê rast û çepê fermandarê Wanê lı ali rast û çepê Paşa amade bûn. Peyayên Kela Wanê, eskerê kelên dın, eskerên peya yên Hekkari, şeş hêzên

yeniçeri, zırxvan, topavêj, eskerên keli û nêzi dozde hezar eskerên peya wek bist û heşt parçe hêz bı rêz bûn; pênci topên şahi, deh kolomborne û çar topên balyemez hatın amadekırın û bı navê "başlı, taşlı, Heseni, Huseyni" eskerên bijare lı rast û çepê van topan hatın tayinkırın da ku pê ra hêdi hêdi bimeşın; sê hezar eskerên canfida ji, lı dû van hêzan hatın tayinkırın.

Pışti amadebûna eskerên Paşa, dı nava sê saet û niv da wek derya esker ji hatın bı cihkırın. Paşa zırxê xwe lı xwe kır:

"Serdarê çiyayan zırxan dıde lı xwekırın da ku nişani dijmin dım ka meriv çawa laşê xwe dıde ber zırxan."

got û şûrê xwe yê tûj lı pıšta xwe girêda û dı konê xwe da du rekate nimêj kır. Pışti ku silav da: "Ya ilahi, jı bo xatirê hebibê xwe, jı bo xatirê merivên xwe yên piroz, eskerê islamê jı şaşi bıparêze." got û pê ra ji ferman da ku dest bı "xwendına fetha piroz bıkın!". Pışti vê fermanê hemû bı yek dengi strana fethê (dagırkeriyê) xwendın û heta ew (paşa) bı xwe ji, dı nav da wek teyrê tawus lı dora xwe çû û hat û lı saeta xwe nihêrt, "el-hemdülillah" got û pê ra ji dı bin siya kon da:

"Ey sıwarê hespên bı naz, bes Meydana şer ê te ye piyê xwe bı mêrxasi deyne."

got û lı hespê xwe yê Erebi sıwar bû. Hemû çawîşên diwana Wanê:

- Ew riya ku te daye ber xwe li te piroz be, Xwedê te serxe, Xwedê emir bide padişahê me, tu û dewlet her bijin! gotin û li çepîka xistin.

Paşa dî meydanê da bî hespê xwe çok da şikandin û li rast, çepê çû û hat û silav da hemûyan. Xelkê herdu aliyên wi bersiva silava wi dan û "Xwedê îşê te sererast bike!" gotin.

Gava Paşa li hespê xwe sıwar bû İbrahim Axayê wekilxerc hate balê û li pêşberî hespê wi çil mih qurban kîr. Hema wê gavê kertikê piyên sê mihan bişkivî û yek jî wan seri pêva daleqandî, dudo jî wan bêserî rabûn piya û hersê jî dî pêşiya hespê da berbî ali Xan (Evdal Xan) va li hev şışin û çûn. Gava eskerên Wanê vê rewşê ditin, dengê wan ên Allah Allah! gihîşt esman û gotin ku "rêveçûna van mihên serjêkîrî xêr e, ewliyayên Xwedê bî me ra ne." Ev rewşa han herkesî dilşa kîr û hemû esker hêz bî hêz, bî hevra dî rêzekî da hatin ser hev. Bî benda,

"Mızgin xêr e, ew xema salekî seranser

Tu dibê qey şer dîke oronê bî rîm"

alay hatibûn tekûzkîrî û qewikîrî; kemingeh hatibûn sererastkîrî û herkes hevdu helal dîkîr, wesiyetên xwe li hev dîkîrî. Dî vê navberê da sazbandê mehterê, jî bo lêxistîna tabîl, kûdum û çengi herbi musade xwest, Paşa:

- Ne wextê wê ye, wextê duayê ye! Zû, bila çawîşên alayê werin! got. Hemû hatin.

Paşa jî:

- Bila esker "fethî şerîf" bixwinin, yê ku nîzanîbî jî bila ayeta "iza cae" bixwinin! temîni kîr. Çawîşan jî, temîniyê bî cih anin.

Bî vê tewrê ra hemû esker li beriya Rehwa çelîqî, hêdî hêdî meşîya û hemû çawîş mîl bî mîl gerîyan û:

- Bîzanî, agahdar bîbîn geli gazîyan! İro roja şerê Kerbelayê ye û yê pêşberî we dijîmîne canê we ne, Yêzîdî ne. Gîlî û gazîyan deynîn alîkî. İro şerê Osmanî ye, "gafil mebaş" gotin û

beyta:

"Rojekî ecel tê, jîyanê jî tî dîstîne
Nezani meke, çavê xwe baş veke,
gîlî û gazîyan deyne alîkî"

xwendin û xelkê rakîrîn cengê.

Bî vî şîkî çûn. Gava parêzgehên Xan hatin xuyan Paşa, dî nav esker da li beramberî dijîmîn sê cara jî dil navê Mihemed da qîrandî ku erd û esman lerîzî. Pîştî bî deh komên bandoyê "tabîl" û "kûdum"ên eskerî hate lêxîstîn ku erd û esman jî berê dihejîya. Alem jî vê xwepêşandîne coş dibû, çavê insan leyîlan dîda. Jî ber şîngîniya ala û sancaxan ziravê insan dîqetîya Rehwaya lalezar jî ber dengê insan, hesp, hêstîr û deveyan dihejîya, toza reş dîgîhîşt ewrê şîn û bî ser eskerê Xan (Evdal Xan) da radiweşîya. Dî vê beriyê da wîsa keltekelt bî esker ketîbû ku, êdî jî bo tu insanek veger ne mumkun bû. Bî vê tertîbê defa cengê hate lêxîstîn. Gava jî meydana şer ra qonaxa topek ma, hemû eskerên îş û serbaz wek bîzînên İspir berbî cihên tayînkîrî, çîyayên bî kevir hîlkîşîyan. Begê Melazgîrê berbî çîyayê Dehdîwan, cihê Çaker Axayê wezîrê E.Xan çû û xwe amade kîr. Li milê çepê, li ser çîyayê Avûnç keyayê Xan Erebb Xelîl Axa dî keminê da bû û Begên Mervî, Karnî jî bî ser wan vî hatin şandin.

Encam, peya hêj jî şevê çûn û rêz bî rêz çaralîyê bajarê Bedlîsê gîrtîn, xebîra amadebûna xwe gîhandîn Paşa. Pîştî vê xeberê bî şeveqê ra îşaret hat dayîn û jî rexê paşa topên kolomborne û balyemez, jî alî Wanîyan jî topên şahî hatîn avêtîn. Gulleyên topan bî ser keviran da, bî ser serê wan da bariyan û peyayên Xan ên parêzgehî jî hev belawela bûn, li nav hev qelîbîn û jî nû va cihê xwe gîrtîn. Ew jî, jî can û dil awazên rîzgariyê bîlîndkîrîn. Eskerên me jî, bî dengê "Allah, Allah!" qîriyan û bersiva wan dan. Dî vê bazara dan û stendîne da bîn li mîn çîkîya û heyran mam.

Axîr çaxa ku carek dîn berbî parêzgehîyan top hatîn avêtîn, hemû parêz-

gehên kevır tarûmar bûn, esker bı şûrên tazi jı cihên kambaxkırı ketın hundır û herdu ali lı nav hev qelibin. Jı herdu aliyan bı hezaran top û tıfing hatın avêtın û eskerê herdu aliyan dı nav agirê Nemrûd da man.

Ew dem jı roja mahşerê nişanek bû. Gava düyê barûda reş ghişt esman û dost û dijmin cihên xwe kışkır, Çaker Axayê ku lı serê çiyayê Dehdıwan bû, dıt ku eskerên Osmani jı nav parêzgehan şûr dadıweşının û tên. Her çıqas Çaker Axa dı parêzgeha xwe da sekını û gelek dı berxwe da jı, dı dawiyê da Begên Melazgir û Mehmûdi wi jı cihê wi derxıstın û herweha Çaker Axa berbı bajarê Bedlisa jêrin reviya.

Hemû hêzên Wanê jı paşa musade wergirtın û jı ali Newala Qesaban wek qesab ketın nav eskerên Xan û wana wısa şıkandın, xwin wek rûbaran bı ser parêzgehan da heriki, kevır jı xwinê sor bûn.

Lı vê derê Paşa, destmalek da mın û mın şand ba İbrahim Begê Mehmûdi. Dema ku ez û şeş xulamên mın ghiştın ba Beg (İbrahim Beg), mın sılavê Paşa jê ra got û perûya Paşa dayê. Beg bı qası cihanek şa bû.

- Efendi Beg, Paşayê mezın sılavan lı te kır û got ku, xıret ne ya mın e, bı rasti xıret a ocaxa Mehmûdiyan e. Ka ez wana bıbinım, ku jı bo dinê mubin û dewletê çawa şer dıkın. Xwedê işê wan hêsan bıke! mın got.

İbrahim Beg hanhanka jı hemû eskerên xwe ra: "Yê ku jı Xwedê û Mihemdê xwe hez dıke bıla zırxê xwe derxe!" got û dı cih da sê hezar eskerên bı zırx, zırxên xwe derxıstın û lı ciheki avêtın ser hev. Bı qası hezar esker lı ba zırxan hiştın û hevdu helal kırı.

Ez ecêbmayı mam û mın got ku:

- Ev çı iş e, dı meydana şereke weha da xazi jı bo cengaweriyê zırx lı xwe dıkın, vana jı rabûne lı vê derê zırxan derdixin. Mın jı yeki pèzan pırskır "ka eslê viya çı ye?"

- Belê. Niha vana dıkevın şereki mezın ku safi şerê gulleyan e, lê dı

şerê gulleyan da zırx ne baş e. Çaxa gulleki lı merıva dıkeve, helqeyên zırxê dıkute laşê insan û eger merıva nekûje jı roj bı roj dıxe nav ciyan, lê eger zırx tune be gulle lê dıkeve û jê derbas dıbe, wê çaxê ya merıv dıde yan jı distine. Jı ber wê yekê wana bı vi hawê zırxên xwe derxıstın. Tu bıbine ku Mehmûdi çawa şer dıkın! got.

Mın wi tıştı dıt ku, pıraniya van eskeran hespên xwe berdan û sê hezaren wan bı peyati, du hezar jı bı sıwari, bı dengê "Allah, Allah!" wek şevşevok bı zınaran va hıkışiyan û êrişi parêzgehê eskerên Xan ên bı bıryar kırı. Bêçare! Ez lı ser hespê xwe mam, jı şerına paşva nezvırım û metalmayı dı nav qewmê Mehmûdi da mam. Xwedê şahıd e ku carek hişê mın çû û çavên mın tari bûn. Paşê hişê mın hate serê mın û jı tırs û xofê xılas bûm. Çavên mın bûbûn wek tasa xwinê. Jı herdu aliyan gulle wek baran dıbariya. Çaxa mın dıt hınek dıkevın, hınek radıbın û hınek jı lı erdan dırêj dıbın çingini jı serê mın çû û ez bı xwe jı lı ser wan zınarên asê ketım xeyalan, qureti lı mın peyda bû. Peyayên ku bı şevê çübün jı, guh dıdan dengê topan û jı ali rojhılanda Kela Bedlisê berbı parêzgehên çavkaniya Newala İskender, bı dengê "Allah" meşıyan. Sing dı sing da şer kırı û wana jı, aliyê dın jı hev belav kırı û ketın bajêr. Jı Newala Avûnç, eskerên Ercişê ketinê. Jı Newala Tekmanê, eskerên Adilcewaz ketın hundır. Jı buhura Kaniya Qesaban hemû eskerên Wanê, jı Newala Qınah Begê Mûşê û Begê Tekmanê, jı ali Newala Avûnç jı, Begê Qozcan û Pasinê ketın parêzgeh û keminan.

Bı kurti hemû esker jı çar aliyê bajarê Bedlisê, çav lı serê war tarıbûyi, jı parêzgehên bendkırı bı dengê "Allah Allah!" ketın hundır. Pıšta xwe dan hev û wısa şûran dawşandın eskerên Xan ku, mirê felek jı viya hesûdi kır.

Ew jı (eskerên Xan), hanhanka xwe lı parêzgehê xwe yên qewi ragırtın û bı hemû qewetên xwe, .ı dıleşewati şer

kırın. Yên ku jî parêzgehan derketibûn derva ditin ku, Osmani û Wani çarali dorê girtine. Ew jî, di cih da li ciheki hatin ser hev û wek topa beraz, wek seyê har êriş kırım. Eskerên herdu aliyan bi "Allah, Allah!" ketin nava hev. Bi hezaran gulle badilhewa hatin avêtin. Di wi şeri da jî eşira me yên Mehmûdi, hespek û merivek şehid bûn, çil kes jî birindar ketin. Pıraniya wan jî, jî hespan ketin û birindar bûn.

Ew roj cenabi heq wisa qewet û qudret da eskerên me ku, tevi ku di parêzgehan da kevirên wek qubbeyên hemamê, newal, gaz û bi hezaran çal û mirtên bê iman hebûn jî, çavên eskerên me tîştê nedidit û peyayan di dereca amiran da xwe hılavêtin, sıwaran bêtirs hespan ajotin û bê hejmar seriyên firandın. Hema wê gavê li ali me, Celoyên peya yên Xanê Hekkariyê ditin ku eskerên Xan (Evdal Xan) xwe di parêzgehan da radigirin, .eyi ku mecala tîfing-teqandinê bîdın wan bi ser zınaran da wek teyrê eabil fıriyan û bi çaveki tari ketin parêzgehan, destbi şûrweşandinê kırım. Tu nabêji di navbera Celoyên Hekkari û Rojgiyên (eşira Rojgi) Xan da dijminatîya xwinê hebûye. Qewmê Celo yên Hekkari, bi dijminatîya kevin vê fersendê bi kar anin û bi Wanîyan ra bûn yek. Di saetan da, di nava parêzgehan da wisa şereki kırım ku, di parêzgehên ali Xan da yek insan nema. Xwin wek lehi bi ser zınaran da heriki û yên ku fıltin jî dil, şikesti û perişan ketin. Her yek jî wan di destê celadê bêaman da dest li ber seri, hatin qeyd û bendkırım û vê erdê bêitibar da bi hezaran kes di nav dest û piyan da mabûn, birindar û bêtaqet ketibûn. Tevi vê halê jî, çav li eskerên me sor bûbû, serê hêsiran wet goga çevganê gêr dıkırım û seriyên radıgirtin. Hinek jê dıgotin ku, seri bargirani ye û tenezulê seriragirtinê nedıkırım, lê poz û guhên seriyên jêdıkırım û dıkırım tûrên şûr. Herweha bi barên sıvık bazdıdan da ku seriki dın jî jêkın. Bi vê hawê hın mêrxasên nûçevan û çepdest hebûn ku, bi

bist guh û deh poz, yan jî bi pazde-bist poz û çil guh derdiketin pêşberî Paşa.

Lê tîştê rasti ev e ku jî hev belav bûn, biserketin di destê Xwedê da ye. Di nav eskerên Xan ên Rojgi da jî, mêrxas û qehreman hebûn. Pıştî ku bınketina wan aşkera bû, pêşewa û serokeşirên Motki, Sorpi û yên dın ên eskerên Xan (Evdal Xan) kefenên xwe avêtin stûyên xwe û bi hevalbendiya Musli Axayê Guzeldere, li hember Celoyên me yên Hekkariyê di nava wan zınaran da kom bo kom şıkandın. Disa jî Xaniyan çil hêz di nav zınaran da kom bi kom gihıştin hev. Li dû hev wek Mazendrani şer kırım û bi ser eskerên me da wisa gulle barandın ku, yek jî yên ku bi qasi qonaxa gulleyek nêzi wan bûn nefıltin û wek merşık li erdê pij bûn.

Herweha şer dıhate domandin û nêzi Kela Bedlisê esker ket parêzgeheki kambaxkiri û wê derê zeft kır. Lê çaxa ku esker kete parêzgehê, peyayên Xan dev jî wan bernedan. Şereke sing di sing da hate kırım û di vê navberê da jî Kela Bedlisê heft top hatin avêtin û eskerên me tarûmar bûn, bi vê hawê eskerên Xan jî di selametê da man.

Hanhanka hemû serbaz (serbazên Osmani) li ciheki bılind li hev civıyan û ketin şewrê:

-Birano, çı bû, bû. Xan jî hev ket. Hemû eskerên me çûn bajê da ku talanê bıkın. Niha eskerên Xan di van parêzgehan da mane, mumkun e ku fenek li me bıgerine. Hevalno, divê jî viya ra çareyek bê ditin, gotin û jî bo hewarê mın şandın ba Paşa.

Di demeki pır kurt da mın xwe gıhand ba Paşa:

-Sultanê mın, Begên Kurd sılavan dıkın û niha jî bo hewarê çend hezar esker dıxwazın, herweha mın meselê bi kurti jê ra got.

Paşa, hanhanka Yûsûf Kethûda kır serdarê sê hezar esker:

- Bila peyayên mın bi gemê hespên xwe va kevnıkek spi wek nişan daleqının. Bila hemû esker, herdu serê şapıkên xwe yên paşayi wek şapıka

Mihemedi berdın, gote û ferman da. Serê eskerên Kurdistanê bı serbendên reş girêdayi bûn, ew bı xwe ji (eskerên Osmani), xwedi kincên reş ên şayaq bûn û dirûvê wan bı hev dıket. Jı ber vê yekê eskerên me, dı şer da piri caran bı nezani serê birindar û şehidên me jêdıkırın û danin ba Paşa da ku bêne perûkırın. Axır jı bo ku weha nebe, wezirê me yê mêrxas jı bo vê rewşê tedbirek stend û hêj bı can bû.

Gava mın xebera hewarê ani, sê hezar eskerên Kurd û bı qasi sê hezar eskerên Zoraveran dı bin serdariya Yûsûf Kethûda da çûn hewara Begên Kurd (yên ku piştgiriya Osmaniyan dıkırın). Bı çavsoori çaraliyê wan parêzgehan, yê ku eskerên Xan tê da dı berxwe dıdan, girtın û şerek wısa qewimı ku, felek lê ecêbmayi ma.

Dı dawiyê da eskerên Xan, jı ber zer-

pa êrişê, jı parêzgehan bı şûrên xwe yê tazı derketın der û êriş bımın ser komeki eskerên me, wana tarûmar kırım. Dı wê cihê bı kevır da eskerên Xan, bı sê awayan lı hev cıvıyan û wek se şer kırım heta ku jı gazê serejêr berbı bajarê Bedlisê revıyan, gıhiştın binya kelê û sax û selamet ketın hundirê kelê.

Bı rasti, wek Rostem şer kırım û xılas bûn. Bı kurti cıvata van eskerên bêmeaş, belav bû. Bı rasti evdên Wanê yê Osmanı, dı vê meydana şer da wısa mêrxasi, mêrani û serweri kırım ku, dı nav zınaran da jı xwına eskerên Xan gol çê bûn. Tevı ku eskerên dın (eskerên Evdal Xan) hawarê jı dadıxıstın, Wanıyan mecal nedıdan û serê wan jı laşê wan dıqetandın û davêtın erdan.

(Gername, cild: IV, rûp. 220 - 228)

"EW MIN ÎDAM JÎ BIKIN EZ KURD IM"

Wek tê zanin Saliha Şener, dı têkoşina girtiyên siyasi da piştgiriyeke hêja nişan dabû, lı dij dewleta zordest bı şêrane rabûbû û dengê xwe dabû hısandın. Dı meha Sıbata 1988'an da jı "jı bo piştgiriya girtiyên siyasi û jı bo zımanê Kurdi" rojek berya cejna Remezanê, lı pêşberı belediya Diyarbekirê jı bo protestokırına dewleta kolonyalist xwe şewıtandibû, lê jı ali xelkê va hatıbû xılaskırın.

Ev dayika Kurd, dı hılbijartına serokatiya belediya Diyarbekirê da, dı xwepêşandına SHPê da bı Kurdi axaftınêkê dıke û dı axaftına xwe da bangi gel dıke da ku ew dijı zordestiya hukumeta Tırk, dijı buhayıyan rawestın û hwd.

Pıştı xwepêşandınê, S.Şener tê girtın û saleki ceza lê tê bımın. Bıryara cezakırına wê, nımûneyeke şoveni û rûreşiyê ye. Bıryar weha tê formulekırın:

"Dı 20'ê Adara çüyi da lı Diyarbekirê, dı xwepêşandına SHP'ê da sanıq Saliha Şener axaftınêk kırıye, sanıq axaftına xwe jı dervayi zımanê Tırki bı zımanek dın, jêra zımanê Kurdi tê gotın, ku jı aliyê dewletê va nayê naskırın, kırıye. Bı vi awayı lı gor qanûnên hılbijartınê û muxalefetiya qanûna 2932'an, lı gor delılên ku hatıne berevkırın û iqrara wê ew sūcdar e. Jı ber vê yekê dıvê sūcdar, lı gor muxalefetiya herdü qanûnan jı bo saleki bête cezakırın..."

Dayika jêhati, ifada xwe ya dadgehê jı bı riya wergervan (tercuman) bı Kurdi pêşkêş dıke û dı axaftına xwe da weha dibêje:

"Ez gundi me. Lı gundê me her kes bı Kurdi xeber dıda. Ez dı 15 saliya xwe da hatım zewıandın. Mın rüyê dibıstanê qet nedıye. Ez ê weki dın bı kijan zımani xeberdım? Dı mıtıngê da mebûsê Diyarbekirê Fuat Atalay, bı milê mın girt û derxıst ser kursiyê. Jı ber ku mın bı Tırki nızanıbû, ez mecbûrê axaftına Kurdi bım. Cezayê ku lı mın hatiye bımın, qebûl nakım. Ew mın idam jı bıkın ez KURDım. Ne ez ne jı dewlet dıkare vê rastiye bıguhêre..."

Awûqatê Erdinç Uzunoglu, S. Şener weha diparêze: "Muwekila mın jı ber axaftına xwe ya Kurdi tê dadkırın, lê wê dı dadgehê da jı ifada xwe bı Kurdi û bı riya tercuman da. Jı ber vê yekê bıryarek weha hım bı xwe ra dıkeve hevrikiyê, hım jı peymanên navnetewi dıxe bın lıngan. Kurdi bı serê xwe zımanek e. Ev, rastiyeke sosyolojik e û meriv nıkare inkar bıke."

Dı pêncsalîya mırîna

CIGERXWIN da

ÇEND GOTIN LI SER SALÊN WÎ YÊN LI DERVAYÎ WELAT

Dı ser mırîna şair û mamostayê mezîna, seydayê Cigerxwin ra pênc sal derbasbûn. Çi li welat, çi ji li dervayî welat, ji bo biranîna wî, cîvînên mezîna hatîna amadekirin.

Em bi rêz û rûmeteke bilînd mamostayê mezîna bîrtînin. Li ser jîyan, têkoşîna û xebata Cigerxwin çiqas pîr gotîna û pesîna bîna gotîna li cî ye. Ji bo ku em bîkarîbîna wî mirovê mezîna bêtrîna bîna û fehmîna bîna, divê em ji gelek alîyan va bala xwe bîna ser jîyana wî, têkoşîna û berhemîna wî û derbarî wî da lêkolîna çêbîna. Ronakbîrîna welatparêz wî tîştî dîka û wê hîna ji bîna.

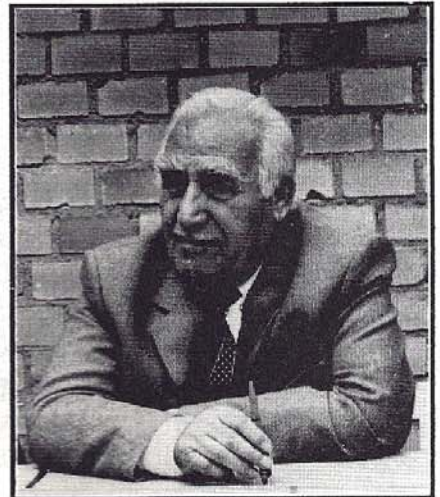
Em dî pêncsalîya mırîna wî da dixwazîna çend gotîna bîna li ser 4-5 salên wî yêna dawîyê, ku li dervayî welat derbasî. Dema em van çend salên dawîya jîyana Cigerxwin raçav bîna, hingê emê şervanekî azadîya gelê Kurd, mi-

pêhatîyên cîvîna Kurd a sedsala bîstana bîna.

Pîr mîxabîna ku bîna çend kurtefilmên video, belgeyên ku wî bîna deng û lîvîna bîna nişandana tunena dî destê me da. Ev kêmasîyek e ji bo me. Û bêşansîyek e ji bo kesên ku ew neditîna û pêra qîse nekîrîna...

Dijmînen gelê Kurd, nedîştîna ku Cigerxwin dî welat da, bî serbestî berhemîna xwe derxe û belavke. Bî dehan pîrtûkên wî, ku bî keda salana hatîbîna amadekirin, li benda çapkirîna bîna. Bî hîvîya çapkirîna pîrtûkên xwe, dî sala 1979'an da ji welat derket çû li Swêdê cîwarbû. Bê rîza dilê xwe, bêçare ew ji gelê xwe, ji welatê xwe qetîyabû.

Kesên ku li taxa Tenstayê (Stockholm) çûna serdana wî, wê qet ji bir nekîna ku, Cigerxwin çawan ji cîyê xwe, an ji ser daktîloya xwe radîbû hetanî ber şêmîka derva dîhate pêşîya mê-

Dî komcîna komela me, Komela Karkerên Kurdistan da serokatîya diwanê dîke, sal 1981.

pêşîya welathîza û şoreşgerên Kurd, yek ji wezîfeyên pêwîstîyên sereke ew bîna ku, dengê gelê Kurd bî dinyayê bîna bîhistîna. Ji têkoşîna gelê Kurd ra dostana peyda bîna. Dî van xebatan da seydayê Cigerxwin bî xwe ji vala nedîsekîna. Dî 80 salîya xwe da ji, heta jê dîhat, dî meş û mîtingana da beşdar dîbû. Bî keç û xortana ra dîçû li pêşîya konsolosxanên dewletên kolonyalist yêna ku Kurdistan parçe û bîndest kîrîna, dengê xwe bîna dîka.

Belê wî karê nivîsandîna li Swêdê ji dîmeşand. Lê wextê wî ji bo xebatên dîna ji hebû... Wî pişt dîda xebata rêxîstîna, li gor wî gelekî bîndest bê rêxîstîna, bê yekîti nîkarîbû bigîje azadîyê. Bona wê yekê ji, li kêderê cîvîna û xebatên welatparêzîna hebûya Cigerxwin bî dîlşayî tîda beşdar dîbû. Pîştîgîrî dîda xebata tevger, kom, komele û federasyonên

Lî Stockholmê dî cîvînekî da, dîgel Kemal Burkay

lîtanekî 80 salî, şairekî "ciger bî xwin", bîrewerekî dîlîzîma, rêwîyekî rîya dîjwar, lê gelekî bî hêvî û aram, pîremêrekî gotîna-xweş, kalekî Kurd ku wek pîrtûkxaneka çanda Kurdî, zîman û edebîyata Kurdî, dîrok û ser-

vanên xwe. Bî emîr mezînbûna mêvana, xortî, jîntî nedîgot; li hember herkesî dîlîzîma bîna mamosta Cigerxwin.

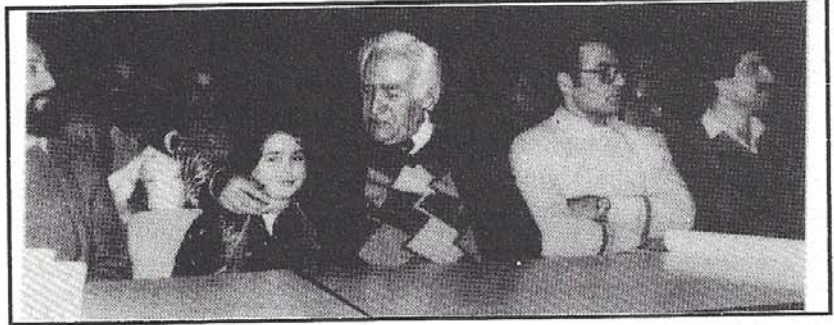
Wî, xebata li dervayî welat, wek enîyeka şerê azadîya gelê Kurd dîdî. Li dervayî welat, li

Kurdi. Ew diçû lı gelek welatên Ewrûpayê beşdari şahiyên Newrozê dibû. Diçû lı Elmanya Federal dı komcivinên KOMKARê da beşdar dibû; dı komelan da bı karker û mihacirên Kurd ra gotûbêj dıkir. Lı Parisê dı avakırna Enstituya Kurdi da beşdar dibû. Lı Şockholmê herweha dı komcivın, şahı û mitingan da xuya dibû.

Heta roja dawiyê ji, dilê seydayê mezin bı xiret û daxwaza xebatê, bı hivi û baweriya Kurdistananeke azad lêdixist. Gelê Kurd, ev lawê xwe yê mezin di roja 22.10.1984'an da lı welatê xerib wında kır, lê bı civineke nebinayi mezin, cenazê wi di axa Kurdistanê da veşart.

Lı Elmanya Federal, dı komeleki da bı karker û mihacirên Kurd ra

Lı Elmanya Federal dı şevkê Newrozê da

Lı Norveçê dı şevkê Newrozê da qise dıke

Cigerxwin dı merasıma cenazê Mustafa Budak (Apê Selim da qise dıke

Turba mamosta Cigerxwin

Dı hewşa mala wi da tê avkırın

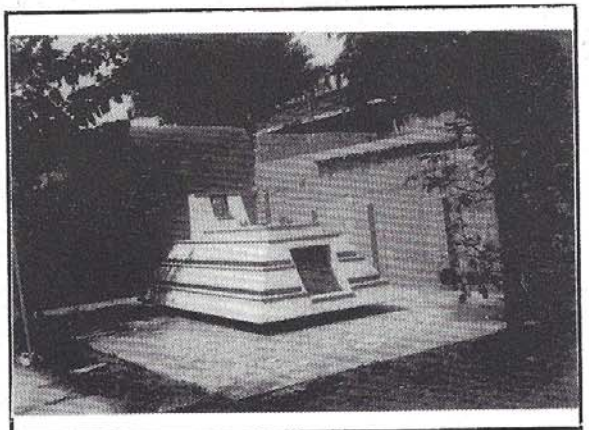
Derbari turba mamosta Cigerxwin da, me ji kurê wi Azad Cigerxwin pırs kır.

— Kek Azad, em dızanın ku karê çêkırına turba seydayê Cigerxwin berdewam dıke. Gelo tu dikari bı çend gotinan behs biki?

— Çêkırına turba Cigerxwin ji sala 1985'a destpêkir û hina neqediyaye. Muhendizeki Kurd ev kara hıldaye ser milê xwe, ku projaya wê ji aliye wi va tê meşandin. Hıneki

hêdi meşiya ji ber ku heval dıxwazın materiyeleki baş bı kar binın. Hım peydakırına materiyeleki (çimento û mermer) hım ji bıhabûna wê sedemê dereng meşandına çêkırına turbê ye.

— Lı gor baweriya min mezê seyda basit be çêtir e. Ji ber ku mirov nızane kengê, kijan rejim rojeki bı boldizeran hılşine. Garantiya vê tune. Ji xwe ew nêziki xetê ye, hukmeta Tırkiyê ji acız e ku xelk ji Kurdistanê Tırkiyê ditina turba Cigerxwin. Ji çarali Kurdistanê, ji

welatên dın, Kurdên Yekitiya Sovyetê tên ser mezê Cigerxwin. Dı Newrozê da gel lı ser turba wi dıcivın. Neyarên gelê Kurd ji vê yekê acız dibın.

"HEFTEYA ÇANDI YA KURD"

L1 Danimarkayê hejmara Kurdan nêzi deh hezari ye. Pîraniya wan, Kurdên Anadolê ne û ji ber sedemên abori hatine vir. Piştî sala 1980, gelek penaberên siyasi ji li vê derê bi cih bûn. İnsanên me ji, wek biyanîyên din bi baweriya ku rojki zûtir bizvîrin welatê xwe derketin dervayî welat. Lê mixabîna hesabê malê û çarsiyê wek hev derneket û sal bi sal jiyana welatên dereke li wan rûnişt. Bi vê jiyana nû ra gelek pîrsgirêk ji ketine ser hev û çareserî dixwazin.

Komela me KOMKAR-Danimarkayê ji bo çarelêkirina pîrsgirêkên insanên me, ji bo mafên wan ên demokratîk (ku karkerê neteweyên din xwedî mafên radiyo, televîzyon, perwerdegariya zîman, çandî û hwd. in) çar sal berê hate damezrandin. Di vê kurtedemê da Komela me, bi gelek awayan karkerên Kurd temsîl kir, pîrsgirêkên wan li gelek platformên cûda ani zîman û pêşniyar kir.

Ji bo ku penaberên Kurd ji, wek biyanîyên din bikaribin mafên xwe yê demokratîk bi kar binin, ji bo ku zulm û zordariya ser gelê me aşkera bikin, me di navbera 6 - 11'ê Çîriya Paşin da "hefteyeke Çandî" çêkir.

Di programa "Hefta"yê da gelek siyasethan, nivîskar, sendikavan, profesora ewûqat, sosyolog û çandnasên Danimarkayê ên navdar beşdar bûn. Ji bilî vana ji texmînen me gelek betir Danimarkayê beşdar bûn û piştgiri nişan dan. Ev hefta han, ji bo gelek xwendekarên Danimarkayê ên universîtê bû babeta lêgerin û têzhazîrkirinê.

Eger em bi kurtî babet û beşdarên sereke yê "Hefta Çandî ya Kurd" bîdin xuyan, li gorî vê rêzkirinê derbas bû:

Roja Yekem:

Babet: "Tarîxa Kurdistan, çand û jiyana wî."

Rawekar: Dr. Rehber Rêzan.

Dr. Rehber Rêzan di axaftina xwe da li ser tarîxa Kurdistanê, jiyana gelê Kurd, dewlemendiya çanda wan û pîrsgirêkên wan sekîni, bersiva pîrsên mêvanan da.

Roja Duwem:

Babet: "Penaberên Kurd ên Danimarkayê, pîrsgirêkên wan ên zîman, perwerdegari û entegrasyon."

Rawekar: Berpîrsiyarê Koma Xebatê Ya Li Ser Mafên Zîmani. Ya Navnetewî Prof. Robert Philipson, Serokê Komîsyona Cîvatên Pîrzîmani ya Navnetewî Dr. Tove Skutnabb-Kangas û ji Muduriyeta Kar û Barên Dîbîstani ya Beledîya Kopenhagê Tom Ahlberg.

Dr. Tove û Prof. Philipson li ser giringiya perwerdegariya zîmanê zîmkarî û perwerdekîna zarokên Kurd sekînin, ji hîna welatên din nimûne nişan dan. Van pîsporana, bal kîşandin ser fen û zordestiyên konsolosxana Tirk û bêdengîya hukumeta Danimarkayê li hember kiryarên konsolosxanê.

Tom Ahlberg li ser perwerdegariya zarokên biyanî sekîni û da xuyan ku, wê di dibîstana da sistemeke nû bête bi cihkirin, wê zarok li gorî paşkoka xwe ya netewî, di dibîstana da bêne bi

cihkirin û wê zarokên Kurd ji, vi mafê han bi kar binin.

Kirsten Just Jeppesen li ser entegrebûna cîwanên Kurd sekîni, rexne li hukumeta Danimarkayê kir û daxwaz kir da ku Kurd di îstatîstîkan da, di kar û barên fermî da bi huwîyeta Kurdîti bîna qeydkirin.

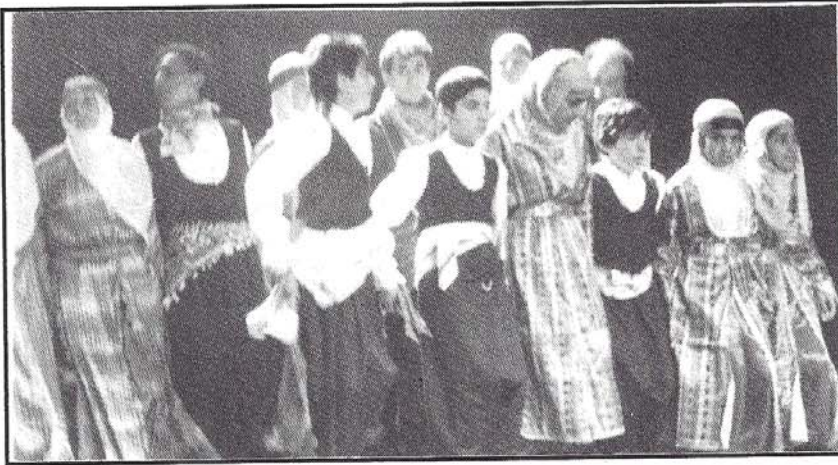
Roja Sêem:

Babet: "Nîjadperestî û dij-minahiya biyanîyan; penaberên Kurd ên Tirkîyê û Danimarkayê."

Rawekar: Sosyolog Christian Horst, Awûqat Claus Bergsøe, Parlamenterê Partiya Gel a Sosyalist Pelle Voigt, Parlamenterê Partiya Sosyol Demokrat Poul Qvist Jörgensen.

Christian Horst bi gîştî li ser analîza nîjadperestî û paşkoka wî yê diroki sekîni û bal kîşand ser gelê Kurd ku çawa ji mafên xwe yê netewî bêpar in. Pêra bal kîşand ser zordestiyên nîjadperestî yê li ser gelê Kurd û ji bo çareserîya vê pîrsê da xuyan ku, "divê gelê Kurd bigihîje mafên xwe yê netewî û pêwîst e ku li Danimarkayê ji, bi zîmanê Kurdî perwerdegari hebe."

Parlamenter Pelle Voigt, ku di piştgiriya navnetewî da dostekî me yê heja ye, li ser pîrsgirêkên gelê Kurd û penaberên Kurd sekîni, giringiya cîvîna û konferansên netewî ji bo gelê Kurd da xuyan û di vi wari da Konferansa Bremenê wek nimûne nişan da.

Parlamentar Poul Qvist Jørgensen, wek nûnereki Iskandinavya, gera xwe ya Tirkîyê û rewşa penaberên Kurdên Iraqê rawe kir. Li ser kampên penaberan agahdari da û nebaşiya hukumeta Tirk da xuyan. Ji bili vana bal kışand ser neheqî û zordestîya hukumeta Tirk a li ser gelê Kurd û wek nîmûne ji, mêvandarîya xwe ya li Ruhayê nişan da ku, li otêlê cihaza guhdarîkirinê hatiye bî cihkirin û ji ber vê yekê nikaribûne bî Kurdeki ra bixafin.

Awûqat Claus ji, bal kışand ser rewşa penaberên Kurdên Danimarkayê, li siyaseta hukumeta Danimarkayê rexne girt û sedemên nedana heqê rûniştinê weha da xuyan: "Tirkîye û Danikarka endamên NATO'yê ne. Wek tê zanin di navbera polêsên Elman û Tirkan da karbidesti heye û şika min ew e ku, di navbera polêsên Danimarka û Tirkîyê da ji ev kar/bidesti heye. Ji ber vê yekê hukumeta Danimarkayê bî zanebûn, mafê rûniştinê nade penaberên Kurd."

Roja Çarem:

Babet: "Ji bo karkerên Kurd perwerdegariya meslegi; qanûna nû ya betaliyê."

Rawekar: Ji KOMKAR'ê hevalêk û ji Muduriyeta Kar û Bar Anders Jestrup, ji Federasyona Komelên Biyaniyan Jannis Gavalias.

Bî gîştî li ser parastina biyaniyan, perwerdekirina meslegi û çareserîya betaliyê hate sekînanîn. Ji bo parastina mafên biyaniyan, derxistina qanûnan hate pêşniyarkirin.

Roja Pêncem:

Destkariyên (tîştên ku bî destan hatine çêkirin wek gore, lepik, xaliçe û hwd.) Kurdi hatin raxistin.

Di dawîya hefteyê da ji, b navê "**Şeva Kurdistan**" şeveke çandî hate çêkirin.

Di şevê da dora 2000 kes beşdar bûn û bî sedan kes bî listika govendê kurdi coş bûn.

Di programa şevê da komên folklorê yê mezî û zarokan ên komela me, koma folklorê Yewnanî bî listikên xwe şahîya temaşevanan bilind kirin û rengeki çihê dan şevê.

Di gel hozanên hêja **Şivan û Gulistan, Ferhad Baban, Evdoyê Weso, Koma Xerib**, bî stranên xwe yê folklorîk û şoreşgerî xelk anîn coşê, şahî gihişt hedê xwe.

Di şevê da çend mêvanên naskirî ji hebûn. Yek ji wan Par-

Dosteki gelê me Pelle Voigt 2000 kes beşdar bûn

lamenterê hêja ya Partiya Gel a Sosyalist Pelle VOİGT bû ku, di şevê da axaftinek kir û ji bo gelê Kurd piştgiriya xwe nişan da.

Di nav mêvanên şevê da Sekreterê Gîştî yê Partiya Sosyalist a Kurdistanê Tirkîyê Kemal BURKAY ji hebû. K. Burkay, bî axaftina xwe ya Kurdi bala temaşevanan kışand ku, axaftina wî pîr caran bî çepikan hate birin. Burkay di axaftina xwe da li ser qimeta kar û xebata çandî sekîni û weha got: "Kar û xebata çandî ji beşek e ji têkoşina gel bo azadi û rîzgarîyê. Em bî karanin û pêşvebirina zimanê xwe, bî kîlam û govendên xwe ji dost û dijmin ra nişan didin ku em hene, diroka me heye, zimanê me heye, çanda me heye." Burkay her weha ji, bî kurtî behsa tevgera gelê Kurd û got: "**Tevgera gelê me iro ji neqebeke teng derbas dibe. Êrişên dijminan, qirkirina Kurdan, nefikirin, zulm û teda li ser gelê me giran e. Lê tîştêki dîn heye, gel iro ji her wextî zêtir hişyar e, rabûye ser piyan û bo heq û azadiyên xwe bî mêrani şer dîke. Di van salên dawî da, di navbera hêzên welatparêz da pêwendiyên baş xurt dibin, dan û stendin û hevkarî pêşva diçe. Tu hêzek nikare gelekî wek me bî 25 milyon nufûs û têkoşer bîndest bîhêle. Cara pêşîn e ku li dinyayê bo Kurdan ji deng û piştgiri bilind dibe, wê hin ji zêtir bilind be. Em bî xurtî bawer in ku, bo gel û welatê me ji rojên azadiyê ne dûr in."**

Herweha "Hefte" û şeva me bî serfirazi derbas bûn, endamên KOMKAR'ê xebateke pîr hêja nişan dan û em xwe ji xebatên hin baştir ra amade dikin.

Bî silavên dostani

JİYAN - Danimarka

EVÎNA DIL, EVÎNA WELAT...

Dî Serpêhatiyê da, bûyer, navên
mêrxasan û navên ciyan
gîşk rast in.

NEWROZ/ Kurdîstana Îranê

Ê var bû roj dereng bû. Dayîka
Evdirehman, Porê li ber kuçik raw-
estibû, hîzîr dîkir bo şivê çî çêke. Ji
nişkêve rabû bî pelyezkê xweliya nav
kuçik têkveda. Çend pelek dî nav kuçik da
mabûn, hina venemiribûn. Bî lez çend
qîrşîk û bînikên qetarokên hîşk danine
ser wan pelan û dest bî pîfîkirinê kir.
Dûkeleke tûj û reş ji kuçikê wê bilind dibû.
Çavên wê ji dûkelê sor dibûn û rondik jê
dihêrikin, dî ser rûyê wê ra dilop dilop
dibarin. Piştî ku alaveki beri dûkelê da
agir baş pêket. Wê du- sê darên nivşewiti
dani ser agir û kuçikê xwe geş kir. Heta
nîvî av kire beroşê û dani ser agirê kuçik.

Porê, bî lez çû jor, li xani dî ser kulinê de
rahişte tilisê savar, hînek berda nav ber-
wanka (mêzer) xwe ani li derve valayi am-
aneki kir û dî ber xwe de ji digot:

– Mala Temîr ji bo me tûreki nan tiji
murtoxe, xêra bavê xwe hînantine, ezê
hema savarê xwe lînim, hîndek pivazên
me ji hene... Sosin û Mihemed wê tîr
bixwîn û heke mêhvanek ji bê, tîra wan ji
heye. U hitani sibehê ji Xudê kerim e.

Sosina keçika wan ji cerê avê li ser
mîla, ji kaniyê dihat. Çavê Porê bî keça wê
ket û rast rabû ji pêve û çû pêşiya wê, da
ku harikariya wê bike.

– Dayê gori, tu dî bî ewi cerkê avê da
mîri, baş e ma mîn negotibû te bî cerkê
biçûk avê bikêşe?..

Piştî ku Porê cer ji ser milê keçika xwe
Sosinê ani xwarê, jê ra got:

– Tu hêjta biçûk î, berê xwe nede
Nêrgîzê û kîçên gundi, zehmetê nede ber
xwe dayê gori te.

– Na dadê kîçik yariyên xwe bî mîn
dîken, wextê ku ez cerê mezin nabime avê.

Porê eniya wê ramûsa û herdu destên
wê kire nav destên xwe û givaştin. Wê ew
hêdika paşda bire nîk diwarê xani û li ser
teht û kepenê şivan rûniştin. Serê sosinê

dani ser çokên xwe û got:

_ Erê Sosin kanê bo min bêje, evro keçikan li ser kahniyê çî dixavtî?

_ Dadê xweziya duhunê, evro ji duhunê geleki xirabtir bû. Evro di nav hemiyana da qiseyên Nêrgîzê geleki bala min kêşa.

_ Çî dîgot Nêrgîzê dayê gori?

_ Dadê ma çî nedîgot... ez ji kahniyê vedigeram, min dit Nêrgîz li ser berê (kevîr), li kêleka rê rûniştibû bihna xwe vedîda. Wextê ku ez ditim, axineke kûr ji nav dil û hînavên xwe kêşa, pîr xemgîn bû. Her çavên wê li min bû. Ew rengê geş û sor li rûyê wê nemabû, zer û pet bûbû. Herweki mirov bêje di dilê wê da xwazi û hêviyên serjêkiri hene, nezani çî biketî, ji kê ra derd û kulên dilê xwe bêjî. Ez rawestam, hêdi çûme nik. Geleki dilê min pêve ma. Min bî tenahi jê pîrsî: "Nêrgîz tu bo çî hinde bî xem û kovan î, çî qewîmiye?". Ew ji çîhê xwe rabû ser piya û cerê min ji ser milê min ani xwarê birekê behra dilê xwe vede, em di gel yek biçîn.

Min gotê: "Nêrgîz, te bo min negot kanê te xêr e, rengê te pêt û zer bûye, ma tu nexax î?". "Erê Sosin hûn ji Evdîrehmani çî dîzanî?" bî zelûlî ji min pîrsî. "Ew niha li kiderê ye, çî dîkey û çawa ye?".

Min ji gotê:

"Baş e bo çî te hetani evroke qet ji min nepîrsîye, evro tu çîma pîrsa kekê min dîkey?. An tîstek bî serê birakê min hatiye?!"

Nêrgîzê, bî şermini ve û hêdi got: "Ne mala te Xudê nekî, îşellah bê bela ye". "Merema min eve ye, min got ez bîzanîm, kanê wi li wêderê dilê xwe bo kesekî dî nevekîriye, kanê ew dê kengê bête cem me.."

Ez ji merema Nêrgîzê halebûm. Min zanî, ji ber hindê min ji bersîva wê da û gotê:

"Nêrgîz ma ne tu û hemî gundî dîzanî ku, eve serê şeş sala ye birakê min Evdîrehman pêşmerge ye û li serê çîya ye. Ez hemî şeva silav û jîndariya birakê xwe ji deng û bahsên şer û agirê di ser pasdar û ceşan da dibarînim dîzanîm. Kekê min wextê çoy bo pêşmergeyatiyê sond xwarîye di wê rêkê da venegerîtin, bî êxsîri neête gundî. Ca vêca eger tu li hêviya wi bîminî ku ew bête gund û wek herkesî rûnîtin, her nihe ve bêhêvi be ji kekêmin. Ew naêtin."

"Ez naxwazîm ewa xwe teslim bike, ew her kêrhatiyê navê xwe ye" Nêrgîzê got.

"Min jê ra got "Lê ema par nameyeke wi

ghiştibû me, heta hingê ji kekê min çu jin bo xwe neanibûn."

" De rabe em hêdi hêdi herî Sosin, dirêng e. Ew gotinên min û te ji bila her li vêderê bîminî, bereki dane ser". Min got "Arxayî be Nêrgîz, ez geleki hej te dîkim. Kanê evi cerê min dane ser milê min, em biçîn". Em herdu hêdi hêdi berbî malan ve meşîyan.

_ Lê belê... dadê, ewê her dîgot ax û berê xwe dîda Şêx Bazî û Kotol û her dîgot: "Ax feleka bêbext, çîma rewşa me weha ye?... Xweziyên me her li ser awîrên bîlînd, di ser serê çîyan re ditîr in, silavê ji li me naketî. Evdîrehman ehda Xwedê li ser ruha min bitî, ez an bo te me, an ji bo evê axê me."

Min gotê,

"Ma tu dê herî ser çîya û bîbey pêşmerge?"

Nêrgîz vecîniqî û got:

"Çî, te çî got!?"

"Min got tu dîxwazî biçîye çîya û bîbiye pêşmerge?"

"Ax Sosin, tu nîzani agirê evinê berbûye canê min, ez dîmirîm, ax ax derdê min gran e xûşkê."

Serê Sosinê li ser çoka dayîka wê bû. Wextê Sosinê qiseyên xwe xilaskîr, dayîka wê destên xwe dani ser serê wê û got:

_ Ax kîça min Sosîna ezîz, deng neke, bese birînen dilê dayîka xwe ya porbîr derneke, û çavên dayîka te zuha ne, carek dî ji tîji rondîk û xûn neke. Ma tu nîzani Nêrgîzê û birakê te, her li biçûkatî ve dilê xwe dabûne hev. Bêhnekê bê yek (bê hev) nedîbûn. Lê qijloka jîna dijwar û jordest, ew aşûq maşûqana ji hev dîrêxîstî û çîyayên mezîn êxîstîne navbera wana û gemîya evîna wana, di nava behra rondîkê wan da bê gemîvan hêla. Di nav pêlên jîna dijwar û giran da... ax, ax feleka bextreşê! Çîma em her wîsa dîkevîne bî qehîr û zorê...

Sosinê serê xwe rakîr, dit ku du rondîk hêdi hêdi ji rû û sûretê dayîka wê tene xwarê. Hêdîka rahişte destê diya xwe, givaşt û dani ser rûyê xwe û got:

_ Dadê tu bî Xudê key, kanê bo min bêje, kekê min wê kengê bêtin? Kengê ezê henê li destê xwe bîdîm û govend û dilanê ji birakê xwe ra germ bikîm. Ha dadê, te çî got, kengê wê bêtin?

Rondîkên çavê dayîka Evdîrehman pîrtîr bûn vê carê. Bî lewendiyê kîrasê xwe çavên xwe ji rondîkan zuha kîr û gote Sosinê:

_ Kîça mîn ez rebena Xudê çu zanîm wê kengê bêtin. Hîta em Kurdistanê rîzgar nekin û millet azad nebitin, ew naêtin. Ewi rêka xalên xwe daye ber xwe. Sê (3) xalêt te dî vê rêkê da şehîd bûn. Xudê dîzane kanê her nihe maye an nemaye. Ev serê salekê ye çu xeber û saloqê Edoyê mîn neghiştîye destê me...

Porê rabû, çavên şîl û xemgîn careke dîn zuha kîr û çû hawara beroşa xwe. Av dikeliya, dî ser beroşê ra kel diavêt. Porê, bî lez savarê xwe şûşt û berda nav beroşê û hîndek xoy pê werkîr û bî heska dar beroş têkveda û qapaxa wê dani ser. Wê agirê bin kuçikê jî kêr kîr, da ku rîzqê xwe nesoje.

_ Kîça mîn Sosîn, kanê wan pîvazana bîhîncine, em bî savarê ra bîxwîn. Porê got.

Çaydan tîjî av kîr û dani ser kuçîk, dûra teşîya xwe gîrt, dest bî hûnandîna risê gore û lepikên Evdîrehman kîr. Geleki nekêşa çû gîrar jî nav pela rakîr û hîndek rûnê sorkîrî pêdakîr û dani kêleka kuçîk, bo ku sar nebe. Dengê kela pêşîn a çaydanê dihat. Hîlm, pîxur jî lûleyê derdiket. Car caran dengê qêrîn û hawara bîreke zarokan dihat, ku dî ber derê wan ra dibezîn, bî hev henek û yari dikîrîn.

Hêdî hêdî roj diçû ava. Siya çîyayê Kotol xwe berdabû ser gundê Gubetê. Gupîka çîyayê Şêx-Bazîd jî tirêjên rojê sor û zer bûbû, mîrov diçû qey serê pênivîsekê zêrrîn e ku dî nav hubra ava zêrrîn da kîrîne.

_ Sosînê! wo Sosînê!

_ Belê dadê çî dibêjî?

_ Kîça mîn hîndek çay bavêje nav çaydanê û daine nav pelan. Babê te nihe geleki têhni ye, bîla pêş nani da vexwetin.

_ Baş e dadê ezê nihe bêm.

_ Eve babê te jî hat kîça mîn, ezê herîm sîfrê raxim.

Porê sîfra nan raxîst, savar, nan û çend serî pîvazên spîkîrî û aveke tazi dani ser sîfrê.

_ Evara te baş kîça mîn Sosîn.

_ Bê bela bî babo, mandi nebi.

Mam Mihemed bî wi şalê kevn û pînekîrî, diçû kirasekî gîncîrî, enîşk û berstû lêdîriyayî kete hundur. Silav lî kevaniya xwe da û pêlavên xwe yên pahîn lê qelîşî, jî piyê xwe kîr û derbasî jorê bû.

Porê bî lez bang lî keça xwe kîr:

_ Sosîn! Sosîn, dayê çayekê jî babê xwe ra biêne.

_ Baş e dadê, eve ez diênim. Sosînê lî diya xwe veğerand.

_ Te çî çekîrîye, ez geleki bîrsî me evda Xudê? Mihemed pîrsî.

_ Ma tu nabêni me eve lênaye. Ma çî heye?

Sosînê çay anî lî ber bavê xwe dani û lî hember wi rûnişt.

_ Sosîn kîça mîn, kanê bo babê xwe bêje "Dengê Kurdistanê" çî got? Çu pêşmerge şehîd nebûne?

_ Wîla babo mîn nivro vekîr, lê xîşe-xîşe nehîla ez bî başî guhê xwe bîdîmê, lê sê pêşmerge şehîd bûne.

_ Te got çî, lî kiderê negot?

_ Belê got, lê mîn nîzani, kiderê.

_ Baş e kîça mîn, ez spêdê guh lêbîm, Xudê ewana sîlamet biket. Ma eger ewana lî pişt me nebîn, hûn dîzanîn ev pastar û ceşane wê çî bî serê me binîn. Willahî wê wekî berê me bîşêlînin, talan bîkîn û namûs û şerefê jî me ra nahêlîn. Destê Xudê û pêxembera dî ser serê ewana ra be.

Dayîka Evdîrehman û xûşka wî pîr xemgîn bûbûn. Nîkarîbûn nanê xwe bîxwîn.

Sosînê got:

_ Eye salek e me nîzani kekê mîn lî kîre ye û çî diket?

Mam Mihemed jî got:

_ Kîça mîn ew pêşmerge ye, her rojekê lî cihekê ye. Me ew fîdayî rêka Kurd û Kurdistanê kîrîye. Ev hone nabe, tu jî wekî dayka xwe hemî roja jî birê xwe ra bigîri...

_ Babo xwezi ez kur bama, ezê hingê çûbama nîk kekê xwe.

_ Erê willah kîça mîn tu kur bayî mîn tu hînarîbayî. Dê werîn em nanê xwe bîxwîn. Dîsanê ev roj sê Evdîrehmanên me, sê bîrayên me şehîd bûne. Dîjîmîn bê şer jî welat dernakeve, hîta xûnê nerêjîn dara azadî şîn nabitîn.

Şîv dîxwarîn, êdî dînya baş tarî bîbû. Şêrên gel jî çîyan dadîketîne nav gunda. Dengê seyên gund jî taxa Nîşîv bilîndîbû. Dîyar bû ku diçûne mîrovan. Mam Mihemed got:

_ Sosîn kîça mîn heçku hezar kes bêjîte mîn ewe pêşmerge ne, dema wana ye.

Sosînê jî kêyfî nan nexwar û got "Kekê mîn nebitîn?"

_ Kîçê Sosîn eger te nas nekîr, derî jî wan ra veneke, neku caş bîn kîça mîn. Dîya wê got.

_ Dadê ma tu bêjî ez ferqa ceş û pêşmerge nîzanîm...

Xêleki nekêşa, dengê Sosînê bî bilîndî hat:

_ Dadê ew înl! Bapîr û Tacîdîn ketîn hundur û pêlavîn xwe derdîxîstîn, lî gel

Sosinê diaxivtin. Tacdin digote Bapir:

_ Kurbabo Sosin çend mezin bûye. Hema bûye jûneki oha.

Sosinê şerm dîkir. Ken lî ser lêva xê-rhatna wan dîkir. Mam Mihemed û dayika Evdirehman jî ber wan va hatin û digel xê-rhatineke germ ew birine jor û rûniştin. Sosinê xwe negirt, pîrsa birayê xwe kir.

_ Kanê kekê min? Bo hewe neani?

Bapir bersiv dayê:

_ Em û ew heyvekê beri nihe digel hev bûn. Nameyek da min, ew jî nihe tèn, evro, sibehi wê peydabîbin. Geleki baş e, silavên wi bo hewe hene.

Tacdin rabû ku destê xwe bişo. Sosinê bî lez av û sabûn jê ra ani. Lî berderi av lî destê Tacdin kir. Tacdin gotê:

_ Sosin tu geleki delalî dîzani, min tu nas nekîrî pêşiyê, memikên te geleki mezin bûyine... Sosinê jî şerma serê xwe diçemand û av her dirîjiya, û wê bî ken û nazdari got:

_ Kanê kengê ez mezin bûme, delala çî me. Mala te...

Mam Mihemed bang lî Sosinê kir:

_ Dê Sosin kîça min, sîfrê bine nêzîki Tacdin û Bapir, nihe geleki bîrsî ne, têhni ne. Kanê ewilî du çay bo wana berde.

_ Baş e babo.

Sîfre danin. Hindek savar, nan, çend pîvaz û ava sar... Mam Mihemed got:

_ Lî me biborin eve rîsqê hewe nebû, lê em çî bîkin, bra...

_ Ew çî gotin in, Mam Mihemed. Ewil em mêhvan ninin û eve jî jî serê me zêde ye. Destê we neêşe û Xudê avake. Roj hitani êvari em nanê hîşk pê avê ter dîkin û dixwin, ev savara nabe para kesê.

Pîştî ku nanê xwe xwarin, paşda vekîşyan û Sosinê bî lez jî ber wana rakir. Tacdin destê xwe dirêji paşla xwe kir û nameyek biçûk, jî xuh û qurêjê reşbûyî, derani, û dirêji destê Mam Mihemed kir.

_ Keremke Mam Mihemed eve nama Evdirehmani ye. Mam Mihemed name wergir û got:

_ Sosin kîça min were çay bo me bine û evê nama kekê xwe jî me ra bîxwine. Sosinê bî lez çay ani û lî ber mêhvana dani û name jî destê bavê xwe wergirt. Kaxîz derxist û dest bî xwendinê kir:

"Babo û dayê çawan in, baş in. Xûşka min Sosin çawan e, baş e? Hivîya min eve ye hûn her sax û silamet bin. Eve salek min çû, name jî wera nenvisiye, hal û rewşa we nepîrsiye. Lî min biborin. Ezê heyva gelavêjê bigihme xîzmeta hewe. Hingê emê gelekîr bo xwe bîaxivin. Ez destê te û dayika

xwe maçî dikem û herdu çavên Sosinê maçî dikem û silavên xwe bo hemî cînar û heval û hogîran dihînerim.

Dî nav şahî û xweşiyê da bîminin. Kurê hewe Evdirehman.

Dayik û bab û xûşka Evdirehman geleki şadibûn. Wan wîsa dîzanin Evdirehman hema lî hember wana rûniştiye û digel wana diaxive.

Sosin bî lez, bî haceta şûştina iskanên çayê, xwe gîhande hewşa berderê mala Nêrgîzê. Nêrgîz lî ber derî sekînbû, dîkutê ew girtibû. Jî ber ku dîzanibû pêşmerge hatine nav gund û çûne mala Sosinê, dibe ku Evdirehman be jî. Wextê ku dit Sosin tê nîk wê, pîr bî dileki şa lê bî mereqe mezin jê pîrs kir:

_ Kekê te hatiye?

_ Ne, Tacdin û Bapir in.

_ Baş kekê te lî kiderê ye, bo nehatiye?

_ Ewî nameyek bo me hînartiye, wê çend rojekê dinê bête sera (serdan, zeyaret) me.

_ Kanê nama wî lî ba te ye?

_ Erê dî paxîla min daye.

_ De baş e, kanê bo min bîxwine!

_ Axîr mala dî vê tariyê de kê dişêtin nivîsekê bîxwîntin. Spedê wextê tu hati avê ez bo te lî ser bîxwinim. De nihe bî xatîrê te, ezê biçim ba mêhvanan. Sosin gîhişte hewşa malê, Tacdin û Bapir malavayî jî Mam Mihemed û dayika Evdirehman dîkirin. Tacdin dit ku Sosin lî wêderê rawîstaye, çû nîk û bî dengêki xoşwani got:

_ Tu nobedariyê lî me dîdî, Sosin?

_ Erê

_ Bo çî, xwe tu pêşmerge nîni, û eger cahîş û pasdar jî bèn, te tîfeng nîne û tu neşey şer jî bîkiye.

_ Ezê hawar kîm, zû bêjme hewe ku hûn bèn şerê wane bîken. Xwezi ez kur bama, minê çawa şer bîkîra. Sosinê lê veğerand. Tacdin û Bapir pê kenin û Bapir got:

_ Ferqa kîç û kur nîne, ew jî dîzanin şerî bîken, zana û natîrsin. Tacdin û Bapir jî nav mala derketin û daketine nav gund. Digel dengê seyên gund, pastarên mozelana nav gund, çend tivengêk peqandî. Gelek nekêşa disan bêden-giyek gîran dî ser gund da girt.

Şefeq bû, dînya hîndekî zelal dibû, rojhîlata Gumbetê û Şêx Bazîdê jî tirêjen rojê zer û sor bûbû. Dî nav gund da dengê dik û mîrîşkan, hewtîna se û car car

tirpin û gurmina dengê tenekan nişan dîda ku xelk taze ji xew radibe.

Mam Mihemed, dîxwast nivêja xwe ya sîpêde bike û pişt ra guhê xwe bide "Dengê Kurdistanê". Piştî nivêjê jina xwe ji şiyar kîr, bo ku jê ra taştê dayne. Radyo vekir, li ser pêla kurt, li 75 metre dengê bilûrê bilind dibû.

Sosin di nav ciyê xwe da nivîstibû. Dîgel bilindbûna dengê radyoyê Sosin ji xew rabû û hate nik radeyoyê. Radyoyê dest bi belavkirina xeberên xwe kîr. Qisekirê radiyoyê got:

...şimala Kurdistanê 3 pêşmerge, nerevên hîzba me dewera Bradosta li gundê Meteran da, kevtine nav gemara hêzên neyarên gel, ewan şervanên gel teslimî pastaran nebûn û hitani axirin fişengên xwe şer kirin...

Dayik, bab û xûşka Evdîrehman, bi bêdengî û bi dil-lerîzi li benda xwendina navên şehidan hîzbê û gel bûn.

"Dengê Kurdistanê" berdewam kîr:

"... Ew egîtana di dawiyê da, gelek mîxabin bi destê wan kirêgirtiyên rejîmê şehid dibin. Navê wan hersê qurbanên malbendên başûrê Kurdistanê ev in: 1-Husên Mihemed-zade, xelkê Somenovê, li devera Somayê. 2-Evdîrehman Ensari, xelkê gundê Gumbetê, li devera Somayê..."

Dîgel vê xeberê xûşk û dayika Evdîrehman dest bi qijîn û hawarê kirin. Dengê radyoyê ji ber şîn û girînê vemîrî.

Cînar û nêzikên mam mihemed bi lez qesta mala wanaa kirin, bîzanin ew çî şîn e, ew bo çî dîgîrin. Yek ji cînarê wana hate pêş û ban kîr:

– Mihemed, hoo Mihemed! Kurobabo Xudê xêrke, eve we xûr e? Kesi bersiva wi neda, vêca gundi bi xwe hatin hundur. Ditin ku dayika Evdîrehman û xûşka wi çî gezi û por ji xw ra nehêlane, Mam Mihemed ji li ber diwar, li ser qelîskên xwe bi hêdî û tenahi dîgîriya.

Disan Mam Omer gotê:

– Erê babo we xêr e? Hûn bo nabêjine me, çî şîn û gîri ye?..

Sosinê bi çavên pîr bi rondîk, bi dileki birin û bi iske-isk şehidbûna kekê xwe ji wan ra got.

– Kê ev xebera gote hewe? Bagerê gotê.

– Radyoyê got. Sê kes bûne, şerêkî baş kirine, êxsîrî wan nebûne. Gelek ji wana kuştine, fişengên wana xilas bûne. Mam Mihemed ji Bagerê û gundiyan ra qala bûyerê kîr, li kiderê û çawa bûye yek yek ji wan ra gotinên radiyoyê got. Mam Omer, wek pêşmergeyeki kevn qala jiyana xwe

ya pêşmergeyê kîr, pesnê merxasên welat pêşmergeyên Kurdistanê dîkîr. Dayika Evdîrehman straneke şînê li ser kurê xwe dîxwen. Jin û kesên cînar ji tevi şîn a wan bûn. Nêrgîzê ji ev xebera reş bihistibû, ji taxet ketibû, dîgîriya. Hemû gundiyan dîzanin ew ji ber kê û çîma ewqas bi dilşewatî dîgîri.

Mam Mihemed zivîri ser mam Omer û got:

– Omer xwezi mîn kureki dîn ji heba ku mîn hîmartîba bo pêşmergeyê. Ez çî bîkîm, ez pîr im, neşêm, eve pîrejîn e û kîçikê bêxudan bihêlîm...

Çend rojek borin, rojekê li ser kaniyê, Nêrgîzê gote Sosinê:

– Sosin tu dîzani ez sondxwariya kekê te me; ez an bo wi me, an ji bo evê axê.

– Taze bîrakê mîn şehid bû.

– We nebêje, ew nemîriye; ew di nav dilê mîn da dijîtin.

osin ez herîma çîya, ezê bîçîm çeka kekê te rakîm, bîbîm pêşmerge, qewlê xwe binîme çîh. Wek Zîne bigîhîme Memê xwe...

Hîneki bêdeng bûn, herduka berê xwe danê hev û yek rondîk ji çavên wan hatin xwarê. Sosinê gotê:

– Nêrgîz ezê ji bêm. Ez dîxwazîm bîbîm pêşmerge. Ewê şevû Bapîr dîgot ku pêşmergeyên kîç hene, hîm zana û hîm ji şerker in. Babê mîn ji dîgot xwezi mîn kureki dîn heba.

Nêrgîzê got:

Şevê di şîvanê me hatîbû, nan ji nav gundi xîrkîr, bir bo piştî Şêx Bazîd, pêşmergeyên "Hêza Agîrî" hatîne. Ez ev şev dîgel şîvanê me bîçîm.

– Kengê? Sosinê got.

– Piştî şîvxwarîne. Baş e, ezê hîngê bi haceta mala hewe bême ser kahniyê û ji wêrê bîçîne dolê (newal), şîvanê me li ser pîrê, li hîvîya mîn e. Wi qewîl daye.

Sosinê nameyek nivîsi ji babê xwe ra:

"Babo, dadê, ez bi dileki birin û bi kul, malavayê ji hewe dîkîm. Her çend ez kîç im, te dîgot xwezi mîn kurek heba bo pêşmergeyê... Lê mîn hewce zani ez herîm çeka ar û namûsê, çeka kekê xwe rakîm. Babo û dadê mîn aza bîkîn. Leyla ji kîç bû... Dîbûjî "Şêr şêr e, çî jin be çî mêr be". Babo ez qewîl û soz dîdim ku ez we serşor û şermîzar nakem, yan serdîkevîn an ji dîçîme nik kekê xwe. Ez û Nêrgîz dîgel hev in. Bi xatîra hewe. Sosin."

□

"WELATÊ MIN DI DILÊ DILÊ MIN DA YE"/2

(Dema ku Reşo dest bî xebordanê dîke pêra ji lî ser êşkence, girtigeh û wd. dia tîn nişandan)

Jî ber ku ez Kurd im û dixwazim xwe wek Kurd bî navkîm, Lena, wê çaxê divê ez birevîm, lewra tê zanîbî ku "Kurd tune" ne. Hukumeta Tirkîyê weha dibêje: "Kurd tune ne. Jî ber ku Kurd tune ne tiştê munaqêşê jî tune." Lê tenê lî Tirkîyê, hejmara Kurdan 12 milyon in. Tevî vîya jî, dengê me bî zorê tê fetisandin, lê em dengê xwe nabîrin. Em jî bo serxwebûna Kurdistanê şer dikin.

FERHAD- Tê pê zanîbî ku axaftina zîmanê dayîkê wek sûceki tê hesabkirin. Ew dixwazî bir û baweriyên me yê azadiyê bî êşkence, çek, zorê û xwinê bîdînin sekînan. Lê ew ê bî ser nekevî! Tu car û hiç wextê! Em ê jî bo parastina çand, zîman û heyîyên xwe şer bikin.

REŞO- Ez bî xwe, lî gundê xwe yê biçûk endamê partiyek politik bûm. Em mecbûrê xebata dîzî bûn, lê polîsên sîvil û eskeran avêt ser gundê me û hemû gundiyan lî meydana gund civandin. Lî pêşberî hemû gundiyan, ez hatim êşkencekirin. Mî çiptazî lî ser dirîtêlan, bî bazdan, bîrîn û anîn, bîrîn û anîn. Paşê ez şeş sal dî girtigehê da razam. (Diayên êşkencê tîn nişandan)

LENA- Tiştê tîrsehêz e!

FERHAD- Lê te piştî girtigehê xebata xwe ya sîyasi domand.

REŞO- Belê, lê xweveşartî bî her awayî dijwartîr bûbû. Ajan, polîsên sîvil û esker her derî girtîbûn.

FATÊ- Em jî heqê derxistina pas û vîza sex-

te derketin.

REŞO- Dû ra me, jî bo reva xwe bertil da polîsê balafirgehê.

FERHAD- Dema ku jiyana mirov bikeve xeterê, mirov direve.

FATÊ- Me jî bo Swêd bîyara xwe da.

REŞO- Belê, me bîhist ku gelê Swêd jî mirovên welatên bîndest hez dikin. (Distrê)

WELATEK

Lî welat jî bo azadi rêke dirêj divê,
lî wê derê dewlet zîmanê te qebûl nake,
Pêşeroj welat bû, dema ku biçûk bûn em.
Niha parçe bûye ew welat jî şer.

Dî destpêkê da me fam nekî çawa hatiye danin.

Me bî korîti cih girt, lî gel masa êşkencê.
Dî dawiyê da jî birçîbûnê helak bûn,
Tibûn hat piştî gotînen bêkêr.

Tim welatek digere dî xewnên mî da,
welatek ku bêriya havîn, zîvîstan, bîharên wê dikim.

ew welat xwedî bîhnek e ku carna bî bir tînim.

Dilê mî şax dîde jî welatê mî.

Tenê yek navek ku dîçirîse fanosek mezin,
welatek ku dizane sibê ronî dibe,
Lî wê welatê piyên mî dixwaze dî nav mîgê û qûmê da bigere,
ew welatê ku jê hez dikim, welatê mî!
Ew welat dî dilê mî da ye,

ew welatê ku jê hez dikim, welatê min,
welatê dilê min!

LENA- (Rûdinê û difikire)

FATÊ- Çima insan weha zalim in?

FERHAD- Hemû ne xerab in. Em hêviya
xwe qet winda nakin. Gere li dij xerabiyê şer
bête kîrin. Ez ê rojekê...

NALÎN- Ji ber vê yekê ye ku, tu dixwazi ve-
geri Kurdistanê, Ferhad? Belê ev e. (Ferhad
serê xwe dihejine) Hingê dibe ku tu bîmri, Fer-
had!

FERHAD- Erê rast e... Lê ihtiyaciya min bi
wê derê heye. Li vê derê dijwar e ku mirov
bikaribe tiştê bîke. Niha pîşmamê min di
girtigehê da ye û kes nîzane ka çî diqewime,
kes nikare wi bibîne.

Bi vê hawê ye. Mirov, piştî gelek dijwariyan
dikare girtiyên girtigehan bibîne. Mirov nikare û
ne xwedi wê sîhûdê ye ku bikaribe zîmanê xwe
bîaxîfe. Û tevi ku gelek jê bi Tîrki ji nîzanin.
Mirov ji bo 15 deqê hevdiîna merivê xwe, seri-
ya hezar kilometir rê diçe. Û her weha mirov
nikare zîmanê xwe bi kar bîne.

LENA- Ez ecêbmayî diminim, ku çawa tiştên
weha dibê!

FATÊ- Belê, mixabîn ku dibê! (**Navbir**)

FATÊ- Çayek dîn ji dixwazi, Lena?

LENA- Na spas, mixabîn ku gere ez zû
herim. Sibê imtihana me ya biyolojiyê heye.

NALÎN- Lena, ez ji te ra stranekî bîxwinim?

LENA- Lê çawa, ez ê pê dixweş bîm.

NALÎN- (Stranekê Kurdi dixwîne û tevi mal-
bata xwe dilîze. Lena ji bo hinbûnê dîcehdîne.)

LENA- Oxx, çiqas xweş e! Spas, ku we rê
ji bo hatîna min da.

FATÊ- Lê te tenê tiştên ne xweş bîhist.

LENA- Wisa nebêje! Ji bo min, guhdarîkirîna
serhatiya we gelek girîng e. Niha ez çêtir
têdigihêm. Bî xatirê we! Ji bo çay gelek spas!
(Nalîn bersîng dîke) Meriv bi Kurdi çawa dibê
"hey do"?

FERHAD- Tê bêji "bî xatirê we", em ê ji wek
bersiv bîbêjin "oxir be".

LENA- Bî xatirê we!

NALÎN- (Dest li ser porê Lena gerand) Tu
xweşîk î.

LENA- Tu xêşîk î. (Destê xwe li rûyê Nalîn
digerîne)

FERHAD- Ez ji wek Nalîn difikirim. Ez li dû
Lena diçim derva. (Ferhad bi destê Lena
digire) Oxir be! Em hevdu dibîn. Sibê. Û
dotîra rojê. Û ya dîn.

LENA- Em hevdu dibîn.

FATÊ- Keçîkeke delal bû, lê ez hêvidar im
ku dilê Ferhad zêde nekevê. Ev rewşa han min
dîtirsîne.

Jiyana Min Sergêjayiyek e

1- Ez emîn bûm û zanibûm çî dixwazim,
Min nikaribû bi hêsani berê xwe bîda cihe-
ki

Lê ji iro pêda tu ketî jiyana min
ez sist bûm û germ
gava te bi destê min girt.

Min dîgo qey hezkîrin ji bo hîn kesên din e
Gere min fam bikira ku ew di dilê min da
radîzê

Hemû tiştên ku tu dikî û dibêji, bû xwedi
buhayekî taybetî

û çavê te dibîne

ku tiştê dibe

Gava em hevdu dibîn li ber derê hesin

germ dibe hînarên rûyê min

û ez sor û gîzrî dibîm.

Evîni çî kor e!

Jiyana min sergêjayiyek e

têda tu tiştê li hev nanîhêre.

Tiştê herî basî wê bi temami bibe karekî
bî serê xwe

Bêhuzûriya min, bala min ji hev belav
dîke

Wek bi jehrê ketîbim ez!

2- Yê ku carekî bi agir leyist û xwe
şewitand

belkî ew, ewil xwe diparêze yan ji jî bir
dîke.

Gerek mirov şaşîyekî weha qet neke,
divê mirov hînî xweparastînê bibe.

Tevi her tiştî ez li piya me û birûsk lê
dixe.

Gere dilê min têderxista û sinyala
balkışandinê bida
Ez bi تمامی bêçare bûm.
Niha ji bo te dişewitîm.
Min fam û wezna xwe wînda kir.
Ditinên hevalên min:
Ew bi his û şermok e
û min têderxist ku tu bi dizi li min dinîhêrî.
(Vegerin)

3

DAYİK- Tê bi kuda herî?
LENA- Derva.
DAYİK- Ez hêvidar im ku tê negihîji wi Kurdê
han. Min ji xanîma Svenson bihist ku...
LENA- Ez ki bixwazim, ez ê pêra bîm.
DAYİK- Tu dizani ku ez û bavê te çî difikîrin.
Gelek xortên Swêdi yê baş hene. Bî rasti ih-
tiyaciya te tune...
LENA- Dayê! De bes e lê!
BAV- (Bavê Lena tevi pirtûka destê xwe
tê hundir) Bî ser diya xwe ra neqire, Lena!
(Diqire) Tu dizani ku ez ji qêrinê nefret dikim.
LENA- Erê lê, diya min dibêje...
DAYİK- Lê, ew li derdorên bajêr bî wi Kurdê
ra digere.
BAV- Lena, me biryar daye ku hûn ê
nikarîbin hevdu bibînin.
LENA- We biryar daye, ne min!
BAV- (Ji bo girtina mîlên Lena deçêdine)
Lena, ez te nas nakim.
LENA- (Bî hêrs destê bavê xwe ji xwe dûr
dike) Min rehet bihêle!
DAYİK- Lena, tu dizani ku xelk çawa xeber
dide.
LENA- Yeki ku xeber bide, ew ji tu yî, dayê.
BAV- Êdi dengê xwe bibire, Lena! Gerek tu
fam biki ku ew Kurdên han çihê ne. Wek ku tu ji
zani ew xwedi toreyên xwe ne û...em û wan bi
hev nakevî, nikarî bî hevra bijîn. Her weha,
mesele bî vi hawê ye. Ew ji cisneke dinê ne. Ez
bî xwe tiştêki ji wan fam nakim.
LENA- Te, xwe ji bo famkirinê ceribandîye,
bavo? Te ceribandîye?
BAV- Çî bêjim...na...ne wisa rasterast...
DAYİK- Em kesî ji wan nas nakin...
LENA- Dengê xwe bibire û nebêje ew kesa-

na!.

DAYİK- Ûşşş, tu çî tûre û bêsebir bûyî,
Lena. Meriv newêre li ba te devê xwe veke.
LENA- Wê çaxê neke!
DAYİK- Êdi ez û bavê te naxwazî dî de-
rheqa wi... derheqa lawîk da tiştêki bibîhîzî! Û
naxwazî ku tu pêra bî, te fam kir...
LENA- Ez êdi nikarîm te guhdarî bikim,
dayê! Ez ji Ferhad hez dikim û ne tu, ne bavê
min ne ji ew gîlibêjên vir ên bajêr nikarîn viya
biguhurînin.
BAV- Ez û diya te tenê te difikîrin û ji bo te
ditîrsîn, Lena.
BAV- Em naxwazî ku tiştêki bî te bibe,
Lena.
LENA- Û wê bo çî nişkava û niha tiştêki
bibe? Gava ku min bî Thomas ra hevaltî dikir,
we yek gotînekî negot.
DAYİK- Lê tu ji zani, ku evya çihê ye.
Thomas Swêdi ye.
LENA- Wek tu ji dizani tu bêhêvi yî, dayê!
BAV- Ez û diya te xwedi jiyaneke bî tecrûbe
ne.
(Dayik serê xwar dîke)
LENA- Eger hûn ewqas zana ne, çima dî de-
rheqa Kurdan da tiştêki nîzanî?
BAV- Eger mîrov rastiye bibêje, ew dî dere-
ca kêmtîrin da ji bala min nakşînin. (Pêra ji
radîke weşîyeke bexdenûs û dicû.)
LENA- Tu tevi kêşa pirtûkên xwe yê ge-
mari li ser tiştên xwe yê antik rûdinêyî. Tu
nîzani ku çî li der-dora te diqewîme. Tu dizani
ku, gava Ferhad û merivên wi reviyane çawa
jiyana xwe kirine xeterê? Tu pê dizani?
DAYİK- Herê lê, wê werî Swêd çî bikî? Ez
tênagihîjim ku wê çî bikî.
LENA- Of, dayê, divê te pê bîzanîbûya ku çî
tê serê wan, gava ew ji bo derketina dervayî
welat dîçêdînin. (Dayik bêbalkêşî radîke
mîrişkê) Guhdarî ke, dayê!
DAYİK- Erê Erê.
LENA- Gava xaltîya Azad ji sinorê may-
inkîri derbas dibe zarok ji berê diçe. Wê tevi za-
rok eşyayekî din ji hilgirtîye. Devê zarokê bî
şara stuyê xwe pêçaye da ku nobedarên sinor
bî girîna zarok nehîsîn. Wê, dî rê da zarokê
xwe xistîye û pê nehîsiyaye, dayê. Xema tîrsê
û heyecanê hemû bala wê kişandîye. Gava ew

pê dihesin ku zarok winda bûye, êdi newêrin paşda vegerin. Dibe ku nobedar wana bîditana û gullebaran bîkirana. Wê zarokê xwe yê piçûk windakir, dayê!

DAYİK- Te ev agahdariya ji kuderê girt, Lena?

BAV- Qey tu mecbûri çirokên weha yên eşqiyayi ji diya xwe ra bibêji. Tu dizani ku ew çawa xemgin dibe.

LENA- Çirokên eşqiyayi! Tîştê kî mîn got rast e.! Gotin bî gotin rast e! Ferhat behs kir.

BAV- Her tîştên ku xelk dibêje bawer neke, Lena.

LENA- Hûn kêmaqil in! Niha ez diçim! Û ez ê bigihjim Ferhad, ji ber ku ez jê hez dikim. We bîhist! Ez jê hez dikim! (Xwe davêje derva. Herdu bî hevra distirên û li hev vedigerinin.)

Strana Ferhad

Meriv ecêb ditirse ku wek evdalok bête xuyan,

ji xwewindakirinê ditirse.

Mîn digot qey ne mumkun e,
fikra hezkirinê di mîn da bî cih bibe.

Ez şermok û rasterast paşdamayi me,
di nav xelkê da me, bê deng.

Ji roja ku me hevdu dit virda,
bêriya ramûsanê dike lêvên mîn.

(Veger) - Piçek sîrdayi, ciddî raketi

Hemû tîştên ku derheqa dibêjin rast e.
Nerm e mizaca te, bî fam û fîraset,
Tu şahane yi, hîm xweşik hîm ji şîrin,
Belê, em dikaribûn bibûna cotek.

Tu têyi xuyan wek merivek gîhandi,
tevi ku tu wek mîn ciwan i.

Lê tê bikarîbî ji mîn hezki û dilsoz bî
Çaxa jîyan derb û sile dadîweşîne?

Lî ser pozê te çerm heye û serbîlind têyi xuyan.

Ez dixwazim bî her awayî bî te bawer bîm.

Gelo evindariya ewil her dem weha xweş e,
ji bo keç û xortan?

Werger: DILSOZ

Komcivina 35: em a

Asambleya

Yekitiya Ewrûpaya Rojava

"JI BO KURDAN XUDMUKTARIYA IDARÎ Û ÇANDÎ "

Dî 6'ê Çiriya Paşin a 1989'an da komcivina 35:em a Asambleya Yekitiya Ewrûpaya Rojava hate çêkirin. Berya komcivînê jî aliyê Komisyona Karên Gelemerî raporek hatibû amadekirin. Dî raporê da ligel pîrsgrêkên Ewrûpa, Rojhilata Nêzik û Rojhilata Navin pîrsa Kurdan jî, wek babetek sereke cih girtibû. Lî ser babeta çarelekîrîna pîrsa Kurdan, wek pêşniyar

biryarek jî bo komcivînê hate pêşkêşkirin. Dî biryara pêşniyar da daxwazî weha hatibû formulêkirin: "Ew dewletên ku Kurd lê hene, divê xudmuktariya idarî û çandî bîdî Kurdan."

Komcivîn, bî tevayîya dengan ev pêşniyara pêşkêşkirî wek biryar qebûl kirin.

Dî komcivîna Asambleyê da şeş parlamenterên Tirkîyê jî beşdar bûbûn. Heyeta Tirk, jî parlamenterên ANAP, DYP û SHP pêk hatibû. Balkêş e ku di nav heyetê da yên ku bêtur dewleta Tirk dîparêzî û astengi lî pêşniyara biryarê derdixin, parlamenterên SHP ne. Herdu parlamenterên SHP'ê jî, bî eslê xwe "**Kurd**" in û di civînê da wisa "xîret" nişan didin ku, serekê heyeta Tirk jî dora axaftina xwe dîde wan. Parlamenterên SHP'ê **Fuat Atalay** û **Hikmet Çetin** ên xwefiroş, iddia dikin ku, "Lî gor peymanê Lozanê, lî

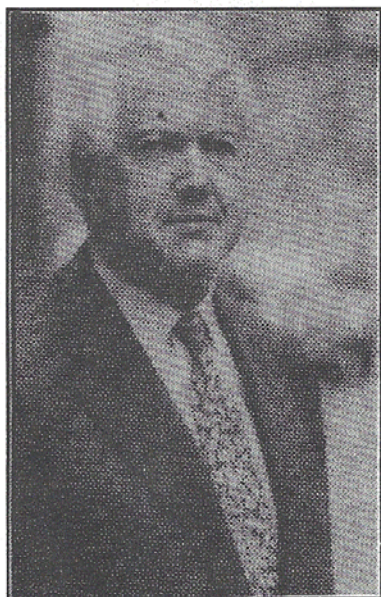
Türkiyê, Kurd wek hûrgel nehatine qebûlkırın û jı ber vê yekê jı rewşa Kurdên Türkiyê jı rewşa Kurdên İraq û İranê cuda ye." Û lı dij vê bıyarê radiwestın.

Gotıneke me ya pêşiya heye: "**Kedkırı jı zelkê ra.**" Herdu parlamenterên me yên "Kurd" jı, jı bo dewleta Tırk a zordest, çı jı destê wan hatê kırın, lê reziliya wan pere nekır û lı ser pırsa Kurdan, bı tevayiya denggan bıyarı dayına "xudmuxtariya

idari û çandı" hate qebûlkırın.

Pışti bıyarê **Hikmet Çetin**, xwe geledi açız dıke û bıyarê weha şırovedıke: "Ev bıyar tê wê manê ku, hûn têkeli karên Türkiyê yên hundır dıbın." Lê jı parlamenterê Fransayê Jean Marie Caro (ku kevnoserokê Asambleyê bû), weha bersıva xwe dıstine: "**Behsa ihlalkırına mafên mirovi, nayê mana têkılıya karê hundırê welateki.**"

Doktor bangi doktoran dıke: **Alikariya bındestan bıkın!**

Dr. Jonathan E Fine, şerê kimyayi ê İraqê lı dijı sivilên Kurd, dışêbine qetli-amên nazıstan. Ew doktorên Şileyê rûreş dıke ku dı êşkencekırınan da, alikariya karbıdestên rejimê kırıne.

Dr. J. E Fine, ku dı meha 11'an da hatıbû Stockholm, yek jı wan doktoran e ku dı avakırına rêxıstına "Dokto-

rên dijı çekên atomi " da beşdar bûye. Vê rêxıstınê dı sala 1985'an da xelata Nobel a aştiyê wergirtıbû. Herweha wı dı sala 1987'an da, lı Amerikayê pêşengiya rêxıstıneke nû kır: "Physicians for Human Rights" bı Kurdi doktorên jı bo mafên mirovi.

Bı hezaran endamên vê rêxıstınê hene. Armanca wan ew e ku, bı saya zanın û tecruba xwe a dı warê medisin û psikolojiyê da, lêkolınan çekın û hewl bıdın ku rê lı ber curmên dijı mafên mirovi bıgırın. Dı vi wari da wan heta niha 22 xebat pêkânine. Heta iro heyetên doktoran şandıne 11 welatan. Pışti ku grûbek doktorên vê rêxıstınê, bı raporên xwe zordesti û êşkenceyên sistematik ku lı Sahara Rojava lı filistiniya tén kırın, aşkere kırın, bala dınyayê bı xurti kışandın ser pırsa Filistinê. Doktor Jonathan E Fine, dibêje:

_ Dı meslekê xwe da bealibûna siyasi a doktoran pêwıst e, û ew jı bo vê yekê dıcehdının. Mırov dıkare bı saya grûbeke ekspert, delilên geledi gırıng derxe ronahiyê.

_ Em çüne İsrailê, lê em çüne İraqê jı, bo ku rewşa Kurdan bı çavê xwe bıbinın, bızanın. Hukumeta İraqê lı dijı nufûsê xwe jehrê bı kar tıne. Dıvê mırov paşda vegerine ser qampên nazıstan, bo ku bıkarıbe wehşeteke bı vi rengi bıbine.

_ Sedemê hatına mına Swêd, jı ber vê yekê ye ku lı vi welati eleqeyeke mezin heye jı bo mafên mirovi.

_ Ez dxwazım jı doktorên swêdi tıka bıkıım ku em bı zanın û tecrübên xwe bı hevra bıxebıtın, bona ispatkırın û pêşilêgirtına sücên dijı mafên mirovi.

Jı nwısa G. Ahrên, nûçe-gıhanê rojnama swêdi DN hatiye wergirtın. Me bı kurtebri wergerand.

ZAROK

TOLSTOY

Werger ji Tirki: X. LEZGİN

Şêr û Seyê Bîçûk

Lı bajareki mezin, pêşandana heywanên hov hebû. Ji bo temaşekirinê gerek xelkê bilet bîstandana yan ji bî xwe ra pîsîkek yan ji seyek(kûçîk) bianiyana bo ku wek xwarin bavêtana ber heywanên hov.

Miroveki ji dîxwest here pêşangehê û heywanên hov bibine. Lema li ser zîqaqê seyeki cewrik girt û bire cem serwerê pêşangehê. Cewrik avêtin hundurê qefesê ber şêr û ew mirova ji

berdane hundur.

Seyê cewrik doçîka xwe (dêla xwe) xiste nav lingên xwe û çû li quncîkeki sekîni û xwe qunciloki kir, mina ku dîxwest xwe veşêre. Lê şêr ew ditibû. Şêr nêzîki wi bû û ew bihn kir.

Hingê cewrikê belengaz xwe li ser piştê avêt, lingên xwe bilindi hewa kir û doçîka xwe li ba kir.

Şêr bî pençeyên xwe hêdîka ew zivîrand û serzîkî dani.

Seyê biçûk, jî cihê xwe quloz bû, rabû ser xwe. Lî ser lingên paşiyê rûnişt.

Şêr, lî seyê biçûk nihêri, serê xwe hejand lê êdi têkili wi nebû. Dema seyisê şêr parçegoştêki mezin avête ber şêr, şêr çû ew goşt parçe-parçe kir û parçek dani pêşiya seyê biçûk.

Dema bû êvar û êdi şêr dîkir ku rakeve, cewrik çû nêziki şêr bû, serê xwe dani ser pençeyê şêr û dî xew da çû.

Jî wê rojê şûnda şêr û se dî qefesê da tevayî jîyan. Şêr qet zordestî lî wi nedîkir. Zîrar nedîda wi. Xwarîna xwe dîxwar, cewrika biçûk dibire ba xwe û radîza. Carna jî pê ra dîleyist.

Rojekî serwerekî pêşangehê bî mirovekî va hatin. Ew mêrika xwediyê seyî bû, dîxwest wi bibe. Serwer dîxwest kûçikê mêrikî bîdê. Bî hevra çûn ba qefesê, seyê biçûk derxistin derva, lê şêr dî cih da hêz da xwe, rabû bî dengêki stûr girîjî. Bijiyên wi gj bûbûn.

Cewrikê biçûk û şêr, tam salekî bî hevra dî qefesekî da jîyan.

Dawîya wê salê ew kûçikê biçûk nexweş ket û mir. Şêr gelekî xemgîn bû. Jî xwarîna vexwarîne

bûbû. Dîçû dî ser laşê seyê biçûk ra dîsekîni ew bihn dîkir, dîalast, bî pençeyên xwe ew mîzdîda.

Dema şêr fehîm kir ku ew mîriye, nişkava har bû. Nîzanîbû çî bîke. Bijiyên wi gj bûbûn. Dêla xwe lî vê hêlê lî wê hêlê dîxist. Xwe hîldavêt lî caxên qefesê dîxist, mîna ku dîxwest qefesê bîşkêne.

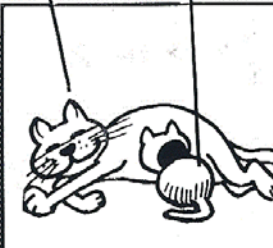
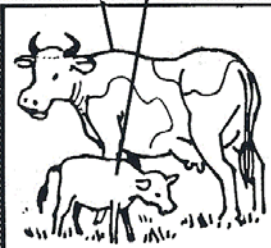
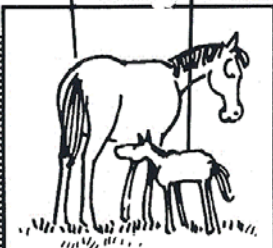
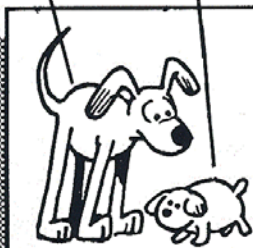
Wê rojê heta êvarê şêr girîjî, dî cîyê xwe da doş bû, êrişî caxên qefesê kir. Dî dawiyê da xwe lî kêleka seyê biçûk vîlezand.

Serwer dîxwest seyê biçûk jî qefesê derxe, lê şêr nedîhişt kesek nêziki wi bibe.

Paşê fikrek hate hişê serwer. Anî seyekî sax avête hundurê qefesê. Wi hêvî dîkir ku, şêr, wê bî hatîna seyê nû xem û êşa dilê xwe jî bir bîkîra. Lê çî çare! Şêr bî pençeyekî ew cewrik parçe kir û avêt. Paşê jî çû xwe lî ba hevalê xwe yê kevn dirêj kir.

Şêr pençeyên xwe lî seyê biçûk pêça û ew da ber pêsîra xwe. û pênc roja wîsa bêdeng û bêlîvin dî cîyê xwe da sekîni. Roja şeşan ew şêrê mezin jî mîribû.

Gelo Hûn Dîkarin Navê van Heywanan binivîsin?

ROJA NÛ

CILT 2

derket

ESKERÊ BOYİK

MEM Û ZİN

Drama ji pênc perdan

WEŞANÊN ROJA NÛ

Drama ji pênc perdan

MEM

Û

ZİN

Derket